

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 3

2022. g. jūlijs, augusts, septembris

93.3.

Šī gada kongresa dienas notika no 19.—21. augusta
Biukskauntijas baptistu draudzes dievnamā un dārzā
Tēma: „Dievs Valda!”

Redakcijas kolēģijas piezīmes

Vispirms gribu izsacīt savu prieku un pateicību par to ka ar šo Kristīgās Balss numuru Enoks Biķis ir pievienojies mūsu redakcijas kolēģijai. Jau kopš pagājušā gada brālis Biķis ir palīdzējis mums izdot "Kristīgo Balsi." Viņš izdara rakstu korektūru, bez kuras nebūtu iespējams izdot šo mūsu Apvienības žurnālu. Viņš arī, kā jūs lasītāji esat redzējuši, ir iesūtījis vairākus rakstus par notikumiem Latvijā un arī par dažādiem garīgiem tematiem. Arī šajā numurā jūs atradīsiet brāļa Enoka Biķa iesūtītos rakstus. Redakcija izsaka brālim Biķim sirsnīgu pateicību par viņa pašreizējā darbu.

Šajā "Kristīgās Balss" numurā parādās vairāki raksti no šī gada Amerikas latviešu baptistu apvienības (ALBA) Kongresa dienām, ar virstematu: "Dievs Valda!" Kongress notika no 19. līdz 21. augustam Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā. Kad Apvienības padomē sākām domāt par šīm Kongresa dienām, tad nebijām 100% droši, vai varēsim tās noturēt klātienē, jo Covid's vēl nebija norimies. Esam pateicīgi, ka pēc divu gadu pārtraukuma atkal varējām pulcēties klātienē visās Kongresa dienās. Iepriekšējos divos gados noturējām tās virtuāli, pārraidot Bībeles apceres un svētbrīžus You Tube. Vienīgi svētdienas dievkalpojums notika klātienē.

Apceļot Kongresa dienu virstematu "Dievs Valda!", studējām Jāņa Atklāsmes grāmatu ar devīzi: "Es esmu A un O!" saka Kungs Dievs, kas ir, kas bija, kas nāk, Visuvaldītājs! To, ko tu redzi, raksti grāmatā un sūti septiņām draudzēm: Efezā, Smirnā, Pergamā, Tiatirā, Sardos, Filadelfijā un Lāodikejā." (Jāņa Atklāsmes grāmata 1:8, 11) Jāņa Atklāsmes grāmata skaidri apliecina, ka Dievs ir Valdnieks, gan šajā pasaulē, gan mūžībā. Vēstures noslēgumā Jēzus Kristus atgriezīsies, lai nodibinātu Dieva mūžīgo valstību.

Šajā numura atrodāt visu pirms Kongresa dienu norises aprakstu no redaktora Pētera Aļļa. Šeit arī lasāma mana Kongresa dienu dievkalpojumā teiktā svētruna: "Dievs valda!" Varat arī lasīt piektdienas un sestdienas rīta svētbrīžus no Klīvlāndes draudzes

mācītāja Dr. Paula Barbina un no Dr. Ritas Pencēs. Viņa ir ilggadēja veterinārārste Klīvlāndē. Nākošajos "Kristīgās Balss" numuros būs Bībeles apceres par Atklāsmes grāmatu no Jura Alksnīša un Pēterā Aļļa. Nākošajos numuros būs arī vairāki Kongresa dienu svētbrīžu apraksti, Bībeles apceres. Dievkalpojums būs redzams ALBA You Tube kanālā.

Visu Kongresa dienu dalībnieku vērtējums bija, ka Kongresa dienas ir labi izdevušās. Dievs svētīja tās ar labiem laika apstākļiem, tā ka katru dienu varējām uzvilkt un nolaist Latvijas un Amerikas karogus. Svētdien, pēc dievkalpojuma un gardām pusdienām, beidzamo reizi šajā gadā uzvilcām karogus un dziedājām; "Par tevi dzimtene.." Otrā panta vārdi ir: "Kungs, mūsu tēvu Dievs, Mēs brīvi zināmies, caur Tevi nu; Še dzidrais brīvais gaiss, Kur skumju grūtums gaist, sirds Tavā slava kaist; mums Ķēniņš Tu! Mūsu lūgšana mūsu Kungam un Ķēniņam ir: kaut Viņš ļautu mums nākošā gadā atkal šeit pulcēties ALBA Kongresa dienās. Ar pateicīgam sirdīm par visu, ko no Tā Kunga vārda esam šajā gadā mācījušies, atgriežamies savās mājās.

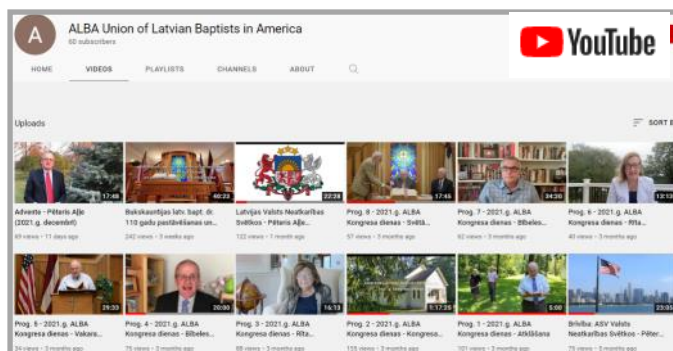
māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, Enoks Biķis, P. Aļļa. Vāka foto: Sarmīte Aļļa

www.kristigabalss.com

e-pasts: info@latvianbaptistsinamerica.org

ALBA YouTube KANĀLS

Visas ALBA programmas ierakstus variet skatīties ALBA YouTube kanālā. <https://www.youtube.com/channel/UCbvDHNKJ0v3RsIii72KuCSQ>

2022. G. KONGRESA DIENAS

Pēteris Aļļe

Šī gada kongresa dienas atkal notika Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnāmā. Pēdējos divos gados kongresa sēdes bija neklātienē, lai gan pagājušā gadā bija kongresa dievkalpojums klātienē. Bija labi atkal tikties, kopt kristīgo sadraudzību, dziedāt, lūgt, klausīties un mācīties no Dieva Vārda. Dievs Savā žēlastībā mums dāvināja skaistas dienas ar sauli un ne pārāk lielu karstumu, tā tad varējām arī baudīt svaigu gaisu Bukskauntijas draudzes dārzā. Šī gada tēma bija “Dievs valda,” ar vārdiem no Atklāsmes grāmatas “ ‘Es esmu A un O!’ saka Kungs Dievs, kas ir, kas bija, kas nāk, visu Valdītājs!” Kongresa dienu atklāšana bija baznīcas dārzā pie karogiem ar priekšsēža māc. Dr. U. Ukstiņa ievada vārdiem. Mācītājs Ukstiņš ir strādājis mūsu Apvienībā kā priekšsēdis gandrīz 40 gadus, un vēl ilgāk kā draudzes gans Filadelfijā un Bukskauntijā un

arī pirms tam Klīvlāndes draudzē. Paldies mācītājam Ukstiņam par kongresa dienu programmas izkārtotāšanu un vadīšanu.

Pēc atklāšanas baudījām garšīgas brokastis kuŗas bija sagatavojuši Ralfs un Silvija Augstrozes. Vēlāk kongresa dienās arī pie saimniecības virtuvē ļoti čakli strādāja Niks un Ērika Stūrmaņi. Pirms katras ēdienu reizes nodziedājām pateicības dziesmu Dievam par to, ko Viņš ir devis. Pēc katras ēdiena reizes visi skanīgi nodziedājām “Paldies” saimniekiem un saimniecēm par to darbu, sagatavojot garšīgu ēdienu. Dažas reizes arī saimnieks Niks atbildēja ar dziedātu “Lūdzu!”. Mēs pateicamies Ralfam, Silvijai, Nikam un Ērikai.

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – māc. Dr. U. Ukstiņš	2
2022. g. kongresa dienas—Pēteris Aļļe	3
Pārdomas par 2022. g. kongresa dienām —Inta Augstroze	8
Dievs valda! — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	9
Tie kas nākuši no lielām bedām—Dr. Rita Pencis	12
Mēs — kēniņi un priesteri—Dr. Pauls Barbins	14
Čūsku zivju vietā — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	16
Dzintaru apdare — Karīna Rilling	21
Bukskauntijas draudzes gada svētki — Benita Ukstiņa	21
Dziesmu diena Jelgavā — Enoks Biķis	23
Mācītāja Matīsa Babrovska ordinācija -Enoks Biķis	25
Intervija ar māc. Matīsu Babrovski—Enoks Biķis	28
Biogrāfija—Enoks Biķis	29
Mūsu Aizgājušie—māc. Dr. U. Ukstiņš	31
Kristīgā Balss pirms 25 gadiem—Gatis Ķeris	32

Ērika un Niks Stūrmaņi

Foto: Pēteris Aļļe

Šī gada kongresa dienās izjutām iztrūkumu, jo Kārlis Augstroze aizgāja Mūžībā janvārī. Mums pietrūka Kārļa laipnais smaids, sirsnība un darbība. Mūs iepriecināja Kārļa dzīves biedre Inta Augstroze kas darbojās birojā, pierēģistrēja kongresa dalībniekus un izsniedza ēdiena kartītes. Paldies Intai par viņas darbību, laipno smaidu un ticības liecību.

Programmas pirmo svētbrīdi vadīja māc. Dr. Pauls Barbins. Dalībniekiem ierodoties dievnamā, tos sagaidīja klavieru skaņas. Melodija un vārdi bija pazīstami “Labais Gans, ak, vadi mani, Savās Debess ganībās!”. Bija labi klausīties pazīstamās draudzes dziesmas. Mūzikas skaņas un vārdi, kas daudziem ir tik labi pazīstami, noskaņoja dalībnieku sirdis uz klausīties un saņemt Dieva Vārdu. Kongresa dienu laikā katru sapulci ievadīja klavieru skaņas.

Sarmīte Aļe Foto: Pēteris Aļe

Kongresu dienās pianiste un ērģeliece bija Sarmīte Aļe. Bukskauntijas draudzes pianiste un ērģeliece ir Silvija

Augstroze. Viņa katrā svētdienas dievkalpojumā ir pie klavierēm vai ērģelēm. Paldies Silvijai par viņas uzticīgo kalpošanu draudzes dzīvē.

Tēma piektdienas rīta svētbrīdim bija “Mēs - ķēniņi un priesteri”. Svētbrīdi vadīja māc. Dr. Pauls Barbins. Svētbrīža teksts bija no Jāņa atklāsmes grāmatas 5:9-14. Mācītāja uzruna ir lasāma šajā “Kristīgās Balss” numurā. Klausītāji piedalījās ar dziedāšanu un kopīgi lasīja izvilkmumu no 119. Psalmā.

Dienas kārtībā bija uzrādīts, ka Bībeles apceri “Kristus mācība draudzēm” vadīs Juris Alksnītis. Dažādu iemeslu dēļ viņš nevarēja ierasties, bet savas piezīmes un palīgmateriālus nosūtīja māc. Uldim Ukstiņam. Bībeles apceres teksts bija no Jāņa atklāsmes grāmatas 1:17-3:22. Bībeles apcerei sekoja īss starpbrīdis un tad pārrunu grupas. Pārrunu grupām bija uzdoti vairāki jautājumi, kuŗi rosināja pārrunas un domas par to, kādā veidā tas ko mēs esam mācījušies, attiecas uz mums un arī uz mūsu draudzēm. Pārrunu grupu vadītāji bija Pēteris Aļe un māc. Dr. Uldis Ukstiņš.

Piektdienas pēcpusdienā bija pirmā kongresa sēde. Pirmo sēdi sāka ar Ģirta Stūrmaņa vadītu lūgšanu. Māc. Dr. Ulda Ukstiņš savos ievada vārdos pieminēja Bībeles tekstu no Habakuka 2:1-3. Kongresa dalībnieki dziedāja dziesmu, kuŗas teksts ir

Viena no divām pārrunu grupām. Pirmā rindā no kr. Ilze Celmiņa-Diaz, Inta Stepanik, Ģirts Stūrmanis, Karīna Rilling. Otrā rindā no kr. Ēriks Erdmanis, Sarmīte Aļe, Dagnija Bērziņa-Murphy, Inta Gulbe Foto: Pēteris Aļe

no šīs Rakstu vietas: “Stāv sargs uz augsta torņa”. Mandātu komisijas vārdā Gatis Ķeris ziņoja, ka 16 delegāti ir pierēģistrējušies. Šī gada delegātu sarakstā iztrūkst ilggadīgais revīzijas komisijas loceklis Svens Kalniņš. Viņa klātbūtne mums pietrūkst. Šī gada kongresa prezidijā bija māc. Dr. Uldis Ukstiņš un Ģirts Stūrmanis. Sekretāri bija Benita Ukstiņa un Pēteris Aļe. Pirmajā sēdē tika pieminēti arī pagājušā kongresa gada laikā aizgājušie. No Bukskauntijas: Kārlis Augstroze, Andrejs Jansons un Ausma Murphy. No Filadelfijas draudzes Svens Kalniņš. Aizgājušos pieminot dziedāja 204. Dziesmas pirmo un pēdējo pantu. („Augšā aiz zvaigznēm”)

Pirmajā kongresa sēdē arī klausījāmiem ziņojumus no apvienības darbiniekiem: priekšsēdis / pārstāvis pie BWA māc. Dr. Uldis Ukstiņš, vice-priekšsēdis / tīmekļa lapas redaktors Pēteris Aļe, kasieris Ģirts Stūrmanis, sekretārs / palīdzība Kenijā - Juris Alksnītis (ziņojumi bija iesūtīti), palīdzības darba vadītāja Benita Ukstiņa un revīzijas komisija -Inta Gulbe un Ruta Ķeris (Inta Gulbe sniedza ziņojumu). Kongresa delegāti pārvēlēja ALBA padomē uz trīs

gadiem māc. Dr. Paulu Barbinu un Dr. Ritu Penci un apstiprināja Māsu apvienības pārstāvi Benitu Ukstiņu. Revīzijas komisijā uz trīs gadiem pārvēlēja Intu Gulbi un ievēlēja Lindu Aļļi-Murphy uz diviem gadiem lai pabeigtu Svena Kalniņa paredzēto termiņu.

Pēteris Aļļe nobeidza pirmo kongresa sēdi ar lūgšanu.

Piektdienas vakara saulrieta svētbrīdi vadīja māc. Fricis Ukstiņš. Fricis ir mācītājs Immanuel baptistu draudzē Goshen, New Jersey. Svētbrīža tēmatrs bija "Ticība, kas pārbaudīta vajāšanās: Sātans taps gāzts!" Teksts šī vakara svētbrīdim bija no Jāņa atklāsmes grāmatas 12:7-12. Mācītājs uzsvēra, ka 1) mūsu ienaidnieks aktīvi darbojas un cenšas izjaukt un izpostīt draudzi, ticīgos un visu, kas labs, 2) mums kā ticīgiem jābūt nomodā, gatavībā cīnīties ar visiem Dieva ieročiem un 3) ticīgiem jābūt gataviem stāvēt par to, kam mēs ticam, jo Jēzum Kristum pieder uzvara. Mācītājs Fricis Ukstiņš svētrunu sniedza angļu valodā, bet beidza ar vārdiem "es uzaugu šeit Bukskauntijas latviešu baptistu draudzē un šis ir manas mājas".

Mācītājs Fricis Ukstiņš

Foto: Pēteris Aļļe

Pēc saulrieta svētbrīža sekoja karogu nolaišana – vakara junda. Mums šī gada kongresa dienās pietrūka mūsu parastie komandanti – Juris Alksnītis un Andrejs Kalnmals. Mēs ceļam, ka viņi varēs atkal būt mūsu vidū. Vakara jundas dziesma bija "Par Tevi,

dzimtene"

Gatis Ķeris

Foto: Ruta Ķeris

Gatis Ķeris ir jau daudz gadus vadījis ugunsiskus un tā bija arī šogad. Šogad ugunsisks notika telpās. Ugunsiska programma sākās ar daudziem pazīstamo ugunsisku dziesmu "Ugunsisks spīd

mežmalā". Gatis šim vakaram bija izstrādājis interesantu programmu ar asprātīgu humoru, un iesaistīja publiku ar labi izveidotām spēlēm kuŗās, censoņi un publika varēja pārbaudīt savas zināšanas. Visi baudīja patīkamu, priecīgu un jautru vakaru ar smaidiem, smiešanos un aplausiem. Paldies Gatim par šīs programmas izveidošanu!

Sestdienas rīta programma sākās ar karogu uzvilksanu. Katru rītu pie karogiem arī dziedājām "Šī zeme Tava Dievs, jo Tu to radījis". Šīs dziesmas otrā pantā ir vārdi: "Būs jauna zeme reiz un jaunas debesis; Kristus nopelnā gaišā mūžībā, Tēvs, Tu to gādājis". Šie vārdi pasvītvoja sestdienas rīta Bībeles apceri par Jāņa atklāsmes grāmatas 21. un 22. nodaļām.

Pēc brokastīm sekoja rīta svētbrīdis, kuŗu vadīja Dr. Rita Pencis. Virsraksts šim svētbrīdim bija "Tie kas nākuši no lielām bēdām", (Jāņa atklāsmes grāmata 7:11-17). Šī svētbrīža uzruna ir lasāma šajā "Kristīgās Balss" numurā.

Pēc rīta svētbrīža bija Bībeles apcere ar virsrakstu "Jaunas debesis un jauna zeme", kuŗu vadīja Pēteris Aļļe. Teksts šai Bībeles apcerei bija no Jāņa atklāsmes grāmatas 21:1-22:22. Pārrunu grupām

bija uzdoti dažādi jautājumi, kas izraisīja vērtīgas pārdomas. Bija patiešām labi pavadīt laiku kopā ar brāļiem un māsam, pārdomājot Dieva Vārda patiesības.

Pusdienas laikā mums bija izdevība sveikt Irmu Grikmani viņas 85. dzimšanas dienā. Ralfs Augstroze bija izcepis garšīgu kringeli. Jubilāri sveica draudzes mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš. Visi kopā arī dziedājām labi pazīstamo "Mīļi tevi sveicinājam". Jubilāri sveica arī ar sirsnīgiem aplausiem un laba vēlējumiem.

Vidū jubilāre Irma Grikmane. Kreisā pusē Ralfs Augstroze, labā pusē mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš Foto: Pēteris Aļļe

Sestdienas pēcpusdienā bija Māsu apvienības sēde un arī kongresa otrā sēde. Kongresa delegāti noklausījās draudžu pārstāvju un arī ALBA zaru pārstāvju ziņojumus. No Koru apvienības ziņojumu sniedza Gunta Plostniece un no Māsu apvienības - Benita Ukstiņa. Ziņojumus sniedza arī darbinieki no pārējām apvienībām: ALBA evaņģelizācijas darba pārzinis – Ralfs Augstroze, no "Kristīgās Balss" redakcijas kolēģijas - māc. Dr. Uldis Ukstiņš un Pēteris Aļļe (ziņojumu sniedza Pēteris Aļļe), no Dr. Jāņa Plostnieka piemiņas izglītības fonda – Pēteris Aļļe.

Kongresa dalībnieki nolēma nākošajā gadā atkal sanākt uz Kongresa dienām, kā arī pateicās Bukskauntijas draudzei par viesmīlību. Kongresa otro sēdi nobeidzām ar māc. Dr. U. Ukstiņa vadīto lūgšanu.

Sestdienas vakarā bija kongresa beigu svētki ar Svēto vakarēdienu, māc. Dr. Paula Barbina vadībā. Šinī svētkos bija svinīgs noskaņojums, un kopā dziedājām vairākas dziesmas, pirms baudījām maizi un biķeri.

Svētdienas rītā bija dievkalpojums Bukskauntijas draudzes dievnāmā. Dievkalpojumā piedalījās vairāki ALBA padomes locekļi un arī vietējie draudzes locekļi ar mūzikāliem priekšnesumiem. Neilgi pirms dievkalpojuma sākuma klausījāmies ērģeļu prelūdi kuŗu sniedza Sarmīte Aļļe. Prelūde sākās ar mierīgu meditāciju un tad variācijas uz melodiju "Svēts ir, Svēts ir, Svēts ir, debess, zemes Valdnieks!" Mūzikas skaņas un vārdi deva dievkalpojumam svētsvinīgu un prieka pilna iesākumu. Video ieraksts: <https://www.youtube.com/watch?v=epB5bptz2sA>

Dievkalpojumu iesāka ar draudzes dziesmu "Slava un mūžīgs gods, lai Dieva Jēram dots!" Dievkalpojumu kuplināja soliste Gunta Plostniece, trio (Inta Gulbis, Ruta Ķeris, Gatis Ķeris), duets (Ralfs Augstroze, Pēteris Aļļe) un vijoles solo (Aija Tighe). Bībeles lasītāji bija Dr. Rita Pencis, Ralfs Augstroze un Ģirts Stūrmanis. Māc. Dr. Pauls Barbins vadīja

Simtgadnieces Lilija Pencis un Marta Šterna Foto: Ģirts Stūrmanis

draudzī lūgšanā. Pie ziņojumiem Pēteris Aļļe informēja, ka dievkalpojumā piedalās divas simtgadnieces – Marta Šterna un Lilija Pencis. Kancelei priekšā ziedi bija no Augstrozes ģimenes māc. Fridricha Čukura un viņa dzīves biedres Martas Čukuras piemiņai, kā arī Kārļa Augstrozes piemiņai. Mācītājs Čukurs ilgu gadu kalpoja kā draudzes mācītājs un arī kā ALBA

priekšsēdis. Tie kas viņus pazina, tos patur mīļā atmiņā.

Dievkalpojuma dalībnieki

Foto: Pēteris Aļle

Mācītāja Dr. U. Ukstiņa svētrunai virsraksts bija “Dievs valda!” Šī svētruna ir arī šinī “Kristīgās Balss” numurā. Dievs valda dabas pasaulē, visā radībā un Viņam būs valdīt mūsu dzīvēs. Cilvēka gudrība nobāl Dieva gudrības priekšā. Dievs ir Visuma Uzturētājs. Viņš ir ‘A un O’ – sākums un gals. Iesākumā bija Dievs, Viņš bija pirms visa un būs pēc visa. Kopš cilvēku pirmā grēka Dievam bija plāns, un šo solījumu Viņš deva Ābrahāmam – ka caur viņu visas tautas taps svētītas. Jēzus teica, ka Viņam “ir dota visa vara, tāpēc – ‘Ejiet pa visām tautām’ “Un redzi, Es esmu pie jums līdz pasaules galam”. Dievs ir Kungs. Viņš ir Valdnieks pār visu vēsturi, līdz Viņa otrai atnākšanai. Svarīgākais, lai Viņš valda pār Tavu dzīvi!

Pēc svētrunas draudze dziedāja: “Pilnas rokas paceldams” – vārds: Ludis Bērziņš, melodija: Viktors Baštiks. Dievkalpojumu beidza ar māc. Dr. U. Ukstiņa svētības vārdiem un vēl izskanēja Sarmītes Aļles ērģeļu postlūde. Dievkalpojumā baudījām Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara klātbūtni, sadraudzību, prieku, mieru, iedrošinājumu un svētību.

Pēc dievkalpojuma bija garšīgas pusdienas un visi varēja pavadīt patīkamus brīžus kristīgā sadraudzībā.

Šī gada kongresa noslēgums notika agrā

pēcpusdienā, pulcējoties pie karogiem. Karodznieki nolaida karogus un tos uzmanīgi salocīja. Tad priekšsēdis vadīja lūgšanā un svētības vārdos.

Baudot kongresa programmu, varēja spriest, ka viss ir ar lielu uzmanību sagatavots un izkārtots. Liels paldies visiem, kas piedalījās un īpaši tiem, kas bija savas rokas un pūles pielikuši, lai viss labi izdotos.

Ralfs Augstroze ieskaņoja lielu daļu no kongresa dienām. Kad šie ieskaņojumi būs rediģēti un piemērotā veidā sakārtoti, tie būs pieejami ALBA YouTube kanālā. Šī kanāla adrese ir: <https://www.youtube.com/channel/UCbvDHNKJ0v3RsIii72KuCSQ>

Paldies Ralfam par to, ka viņš savas profesionālās spējas pielicis pie darba, lai sagatavotu visus video ierakstus. Paldies, Ralf par šo skaisto, svētīgo devumu!

Mēs smēlāmies iedrošinājumu un stiprinājumu no Dieva Vārda un no kristīgās sadraudzības. Mēs šīs kongresa dienas beidzam ar atjaunotu pārliecību, pacilātību par to ka Mūsu Kungs un Dievs valda!

Gunta Plostniece

Foto: Ruta Ķeris

Kongresa dienu fotogrāfijas : [<Šeit>](#)

PĀRDOMAS PAR 2022. G. KONGRESA DIENĀM

Inta Augstroze

ALBA 2022. gada kongresa dienas notika no 19. līdz 21. augustam Bukskauntijas draudzes dievnamā. Virstemats šīm dienām bija: "Dievs valda." Visā kongresa gaitā tika apcerētas Rakstu vietas no Jāņa Atklāsmes grāmatas. Šī ir grāmata, kas lūkojas uz Kristus Otro atnākšanu un apstiprina, ka Tas, kurš valda, ir Dievs, nevis cilvēki.

Pasaules lielie politiskie un saimnieciskie apstākļi savēlka kā tumši negaisa mākoņi. Netaisnība un ļauna varmācība nomāc un apspiež zemes un tautas. Sadzīves morālie pamati drūp. Ticīgais cilvēks pāri šiem apstākļiem un problēmām redz Dievu, kuŗa ziņā un varā ir visi. Pāri visiem cilvēcīgo varu sabrukumiem un šķietami nejaušo apstākļu radītājiem negaisiem ir Dieva mīlestības neierobežotā vara, kuras patvērumā rodam mieru un drošību. Dievs valda ne tikai pāri pasaules bezgalībai un lielajiem notikumiem, bet Savā Visvarenībā baro putnus gaisā un audzē puķes laukā. Viņš nav aizmirsis arī nevienu no mums, lai gan tik bieži esam mazticīgi un tā jūtāmie pamesti un atstāti.

Dievam pieder Valstība. Šī garīgā Valsts, bez ģeogrāfiskām vai etnogrāfiskām robežām, ar Debesīs reģistrētiem pavalstniekiem no visām tautām un valodām, nebūdama no šīs pasaules un tomēr pastāvēdama šajā pasaulē, ir lielākā, spēcīgākā un ilgstošākā no visām valstīm. Šī brīnišķīgā valsts, pastāvot no paša sākuma, un ar vislielāko kāpinājumu mūsu laikā, ārējo un iekšējo ienaidnieku apdraudējumā, nesatricināmi pastāv un darbojās, svētīdama cilvēci kā zemes sāls un pasaules gaisma. Šī mūžīgā valsts, kuŗu elles vārtiem nekad neizdosies uzvarēt, ir tik varena un tik pārāka par visām pasaules valstīm tādēļ, ka tā pieder Dievam. Ja šī Valstība būtu atkarīga tikai no cilvēkiem, tad tā jau sen būtu izbeigusies. Daudzas varenas valstis senās

Inta Augstrīze kongresa dienās birojā
Foto: Pēteris Aļļe

un jaunākās vēstures gaitā ir sabrukušas un neskaitāmi cilvēku iestādījumi ir izputējuši, bet šī Valstība pastāv un pastāvēs mūžīgi, jo tā pieder Dievam. Šo Valsti nesatur kopā robežu sargi un bruņotas armijas. To nevieno likumi vai kārtība. To kopā sien un uztur gara spēks ticībā un mīlestībā, to nesauz ieroči, ar kādiem laicīgās varas to gribētu uzvarēt. No Valstības, kas pieder Dievam, spējam redzēt tikai to, kas ienāk šīs dzīves robežās, ko spējam uztvert savas apziņas spraugā, kas var būt tikai maza daļiņa no kaut kā bezgalīgi liela un varena, ko acis nav redzējušas, ko ausis nav dzirdējušas un kas neviena cilvēka prātā nekad vēl nav nācis. (1. Kor. 2:9)

Mūsu lielākais ieguvums ir tas, ka varam būt šīs Valstības pavalstnieki. Ticot un nododoties Jēzum Kristum, topam tās Valsts mantinieki, ko Dievs apsolījis tiem, kas Viņu mīl. Šis ir ceļš uz visaugstāko mērķi, pēc kā cilvēks var sniegties. Šī ceļa gājēji ir tie, kuŗi dod Dievam godu šeit un reiz godinās Viņu mūžībā.

Mazmazmeitas Olīvija, Alīse (jaunākā kongresa dienas dalībniece) mazmeita Lija Augstroze Hanzovska, Lilija Pencis. Gadu starpība vairāk ka simts gadu
Foto: Pēteris Aļļe

DIEVS VALDA!

Psalms 103:1-14; Jesajas gr. 58:9-14

Svētruna 2022. g. Kongresa dienu dievkalpojumā— māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Šajās kongresa dienās mēs esam daudz un dažādos veidos apliecinājuši mūsu kristīgās ticības centrālo patiesību, ka: **“Dievs valda!”** (1) Dievs valda dabas pasaulē. (2) Dievs valda cilvēces vēsturē. (3) Dievam būs valdīt mūsu personīgās dzīvēs. Tādēļ psalmists saka: *“Teici to Kungu mana dvēsele un viss kas mani Viņa svēto vārdu. Teici to Kungu mana dvēsele un neaizmirsti ko Viņš tev laba darījis.”* (Psalms 103: 1-2) Mēs slavējam Dievu kā Radītāju. Mēs kalpojam Dievam kā Kungam un mēs pielūdzam Dievu kā Pestītāju.

I.

Dievs valda mūsu pasaulē un Viņš valda pār visu pasaules telpu, jo Viņa roka to visu ir radījusi. Dieva radītā pasaules telpa ir patiesi apbrīnojama un neaptverama. Līdz ar psalmistu mums ir jāizsaucas: *“Kad es redzu Tavas debesis, Tavu roku darbu, mēnesi un sauli ko Tu esi radījis, kas gan ir cilvēks?”* (Psalms 8:4-5) Teleskops, kas nesēn izšauts izplatījumā: *“The James Webb Space Telescope”*, ļauj mums dziļāk kā līdz šim ieskatīties mūsu universa sākumos, redzēt neskaitāmus gadus pagātnē. Tas ļauj mums redzēt miljardiem galaktiku un miljardiem zvaigžņu. Mēs varam tikai izbrīnā apklust Dieva neaptveramās gudrības un varenības priekšā.

Teologi runā par Dievu kā Visvarenu un Vīzinātāju. Bet tā ir sausa valoda, kad mēs uzlūkojam, gan mūsu pasauli, gan mūsu pasaules telpu, tā ir sausa valoda, kad redzam pasaules brīnišķīgo dabas skaistumu un dažādību un pasaules telpas neaptveramo plašumu. Kad mēs ar Benitu kādreiz skatāmies: *National Geographic* programmas, tad vienmēr komentējam par to, cik brīnišķīgu pasauli Dievs ir radījis, sākot no sīkiem insektiem līdz milzīgiem nīlzirgiem. Tiešām dabā parādās Dieva gudrība un mīlestība uz Savu radību. Cilvēku gudrība nobāl Dieva gudrības gaismā. Šo pasauli un visuma plašumu ir radījis Dievs, kā to

Priekšsēdis māc. Dr. Uldis Ukstiņš un vice-priekšsēdis Pēteris Alje pēc dievkalpojuma Foto: Ģirts Stūrmanis

lasām pirmā Mozus grāmatā. Ģenētiskais kods, DNA, ko atrodam katrā dzīvā radījumā, kas nosaka kas tas būs, no pienešes līdz cilvēkam, ir mūsu prātiem neaptverams savā kompleksitātē. Tas liecina, ka mēs un pasaule ap mums nav nejaušību rezultāts, bet radīta no apzinīgas būtnes, no vīzinātāja, visspēcīgā Radītāja.

Dievs kurš radījis šo mūsu pasauli, ir Dievs, kurš radījis plašo pasaules telpu, kas sākas ar tā saukto: *Big Bang*, jeb lielo sprādzienu. Gadiem ilgi bija zinātnieki, kuri vēlējās noliegt šo teoriju, jo tā viņiem izklausījās par daudz līdzīga radīšanas stāstam Bībelē: *“Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi...”* (Pirmā Mozus grāmata 1:1) Tie vēlējās ticēt ka universs vienmēr bijis tāds, kāds tas ir šodien. Dievs ir Visuma radītājs un Visuma uzturētājs. Viņš

deva cilvēkam, savam radības kronim, gudrību ieskatīties radīšanas brīnumā, bet mūsu spēki un zināšanas attiecībā uz Dievu ir nesalīdzināmi mazākas kā skudriņas zināšanas attiecībā uz mums! Tā lasām Atklāsmes grāmatā, kur apustulis Jānis uzraksta Dieva runātos vārdus: *“Es esmu Alfa un Omega, saka Kungs Dievs - kas ir, kas bija un kas nāk Visuvaldītājs.”* (Atklāsmes grāmata 1:8) *“Es esmu Alfa un Omega, pirmais un pēdējais, sākums un gals.”* (Atklāsmes grāmata 22:13) Iesākumā bija Dievs, kuŗš radīja debesis un zemi. Viņš bija pirms visa un būs pēc visa.

Dievnama logs

Foto: Pēteris Aļle

II.

Dievs valda pāri pasaules telpai un Viņš valda pār cilvēces vēsturi. No tās dienas, kad cilvēks krita grēkā, Dievam bija plāns mūs vest atpakaļ pie Sevis. Šis plāns sākās ar to, ka no tautu tautām Dievs aicināja Ābrahāmu. Viņš rāda Ābrahāmam zvaigznes debess jumā un apliecina tam, ka tik, cik zvaigžņu tas redz, ka tik būs viņam pēcteču. Protams no Ābrahāma nāk Israēla bērni, Israēla tauta un no šīs tautas dzimst Jēzus Kristus. Viņš ir Vārds, kas tapa miesa, lai mājout mūsu vidū. Kristū piepildās Dieva solījums Ābrahāmam, ka viņā visas pasaules tautas taps svētītas.

Tāpat pravietis Jesaja raksta Dieva vārdu, runātu uz Cietēja kalpu: *“Par maz, ka tu esi mans Kalps, ka atjaunotu Jēkaba ciltis un sargā Israēlu, lai pievestu to pie manis. Es tevi darīšu par gaismu tautām, lai mana glābšana sniegtos līdz zemes malai.”* (Jesajas gr. 49:6) Jēzus Kristus ir šis Cietējs Kalps un Viņš piepilda pravietojumus par Kalpu, piepilda Kalpa sūtību. Pēc savas krusta nāves, kuŗa pravietiski jau tikusi aprakstīta, beidzamā, ceturtā, Kalpa dziesmā, un pēc savas augšāmcelšanās, pie debessbraukšanas, Jēzus saka: *“Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, tādēļ ejiet un dariet par*

mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svēta Gara vārdā. Tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis, un redzi, Es esmu pie jums ik dienas, līdz pasaules galam.” (Mateja ev. 28:17-20) Beidzamie vārdi arī tulkojami: *“...līdz laika beigām.”* Debessbraukšanas ainā, kā tā aprakstīta Apustuļu darbos, mēs lasām, ka Jēzus Saviem mācekļiem saka: *“Jūs saņemsiet Svētā Gara spēku, kas nāks pār jums, un jūs būsiet Mani lieciniek gan Jeruzālemē un visa Jūdejā, gan Samarijā un līdz pat pasaules galam.”* (Apustuļu darbi 1:8) Kad Jēzus pacēlās debesīs, mācekļi skatījās, kā Viņš pazūd no to redzes loka. Tad eņģelis piestājās pie viņiem un sacīja; *“Šis Jēzus, kas uzbraucis debesīs prom no jums, tāpat nāks kā jūs redzējāt Viņu debesīs aizejam.”* (Apustuļu darbi 1:11)

Ir pagājuši kādi 2000 gadi, kopš Jēzus atstāja šo pasauli un uzbrauca debesīs. Par šiem gadiem ir piepildījušies Jēzus vārdi, ka Viņa sekotāji būs Viņa liecinieki līdz pasaules galam. Šodien, ar moderno tehnoloģija, patiesi nav vietas virs zemes kur neatskan evaņģēlija vēsts. Visa Bībele ir pārtulkota 704 valodās, tām klāt nāk 1,550 valodu, kuŗās ir tulkota Jaunā Derība. Ir tiešām apbrīnojami, ka Bībele ir tulkota tik daudzās valodās. Arī mūsu latviešu valodā, Gliks pārtulkoja Veco un Jauno derību. Tika iestādīti Vidzemē ozoli, lai atzīmētu šos divus tulkojumus. Man pirms daudziem gadiem, kad apceļoju Latviju, bija izdevība šos ozolus redzēt.

Dievs ir Kungs pār vēsturi, no pirmajiem cilvēkiem, Ādama un levas un to dzīves sākuma Paradīzes dārzā, līdz pat Kristus Otrajai atnākšanai, kad būs jaunas debesis un jauna zeme. Tad atkal cilvēks mājos paradīzes dārzā. Lasām: *“Upes abās pusēs būs dzīvības koki, kas nes divpadsmit augļus, katru mēnesi savu augli un tā lapas ir noderīgas tautām dziedināšanai.* (Atklāsmes grāmata 22:2)

Kad Kristus nāks atkal, to mēs nezinām! Bet pēdējās dienās ir daudzas zīmes, ka Viņa nākšana ir tuvu. Līdz tai dienai mēs, kas esam Viņa draudze, tiekam aicināt pakļaut mūsu dzīvi Viņa vadībai. Dienu un stundu nezinām, bet viena no skaidrām zīmēm Kristus Otrai atnākšanai ir Israēla tautas atgriešanās savā zemē, kad pēc Otrā pasaules kara tur tika nodibināta atjaunota valsts. Kad reiz Napoleonam kāds prasīja, kādēļ viņš tic Dievam? - Viņš esot atbildējis ar vienu vārdu: "Israēls!" Šīs tautas pastāvēšana caur gadu tūkstošiem nav izskaidrojama bez Dieva vadības. Kā mēs dziedam: "Kaut Dieva roka nav jūtama, tā dzīves ceļu loka pat tumsībā."

III.

(1) Dieva valdīšana ir redzama pasaules telpā, Viņam radot un uzturot mūsu universu. (2) Dieva valdīšana ir redzama cilvēces vēsturē. Vēsture sasniegs savu piepildījumu pie Jēzu Kristus Otrās atnākšanas. Vēstures centrā ir Kristus inkarnācija, Vārdam topot miesai, lai mājotu mūsu vidū. Vēstures centrā stāv krusts un Kristus augšāmcelšanās. Vēsture ir sadalāma divos galvenos posmos – pirms un pēc Kristus. (3) Treškārt, Dievam būs valdīt mūsu individuālās dzīvēs. Kā kristieši mēs pakļaujam mūsu dzīves Dieva pārvaldīšanai un vadībai, Par to vistiešāk liecina virsrakstā minētās Rakstu vietas.

A) Simt trešā Psalmā sākuma panti aicina mūs atzīt Dieva pārvaldīšanu pār mūsu dzīvēm, slavējot Viņu un Viņa vadību un gādību. "Teic, mana dvēsele Kungu, viss kas manī,-Viņa svēto vārdu. Teic, mana dvēsele, Kungu un neaizmirsti, ko Viņš tev laba darījis!" (Psalm 103:1-2) Dievs ir Kungs un pārvaldnieks mūsu dzīvēs un par to mēs Viņam pateicamies. Viņš piedod mūsu grēkus un dziedē mūsu vainas. [Viņš](#) glābj mūs no nāves un pazušanas savās lielās žēlastības dēļ. Vienīgi Dievam ir spēks un autoritāte piedot grēkus. Psalmists saka: "Ne pēc mūsu grēkiem Viņš mums dara. – ne pēc mūsu vainas Viņš mums atmaksā." (Psalm 103:10) Psalmists raksta: "Jo Viņš zina, kā mēs darināti. Viņš atceras ka mēs vien pīšļi" (Psalm 103:14) Dievs ir mūsu un Visuma Radītājs un katra viena mūsu līdzcilvēka Radītājs, Viņš ir tas, kurš mūs un visus

mūsu līdzcilvēkus radījis no zemes pīšļiem. Mūs veido visi tie elementi, kuŗi atrodami pasaules telpā. Kāds to problemātiski izteicis, ka mēs it kā esam veidoti no seno zvaigžņu putekļiem.

Tādēļ ka Dievs ir mūsu Radītājs un katra cilvēka Radītājs, Viņš var piedot mums mūsu grēkus pret Viņu un pret līdzcilvēkiem. Tā psalmists saka: "Pret tevi Dievs, tikai pret tevi es esmu grēkojis, kas ļauns Tavās acīs, to es esmu darījis, tāpēc Tu taisns, kad apsūdzi mani un šķīsts, kad spriedumu teic." (Psalm 51:6) Katrs grēks ir pamatā pret Dievu, jo Viņš ir katra cilvēka Radītājs.

B) Dievs ir valdnieks pasaules telpā, cilvēces vēsture, un katra viena mūsu dzīvē. Kad mēs to atzīstam, tad mēs Viņam paklausām un darām Viņa prātu. Rakstu vieta no pravieša Jesajas grāmatas 58. nodaļas māca, kā mums būs dzīvot - kā paklausīgiem Dieva bērniem, kuŗi esam atzinuši, ka Dievs ir valdnieks pār mūsu dzīvi. Praviētis māca, kā lai mēs

Kancelei priekšā ziedi bija no Augstrozes ģimenes māc. Fridricha Čukura un viņa dzīves biedres Martas Čukuras piemiņai, kā arī Kārļa Augstrozes piemiņai Foto: Pēteris Aļļe

dzīvojam, kad Dievs ir valdnieks par mūsu dzīvi, kad esam pakļāvuši savas dzīves Tā Kunga vadībai: “Nebūsim apspiedēji, savas rokas nepalaidīsim un neganti neizrunāsimies.” (Jesajas gr. 58:9b)

Zem šiem trim aizrādījumiem atrodam dažādas pamācības. 1. Praviētis saka ka dievticīgi ļaudis “*nebūs apspiedēji.*” Mēs zinām, ka šīs zemes vēsturē bija dienvidnieki kuri uzskatīja sevi kā izcilus kristiešus, bet kuŗi brutāli apspieda melnās rasas ļaudis, turēdami tos kā vergus. Par nožēlu verdzība vēl pastāv daudzās vietās pasaulē, kur bagātņieki izmanto un apspiež savus strādņiekus, liek tiem dzīvot necilvēciskos apstākļos. 2. Praviētis saka ka ticīgi ļaudis “*rokas nepalaidīs*” ; ne apzogot kādu, ne pāri darot kādam, ne izvīrtīgi dzīvojot. 3. Treškārt, praviētis māca, ka dievticīgi ļaudis “*neganti nerunās.*” Tik bieži šodienas pasaulē mēs dzirdam, naidīgus, sāpinošus un neķītrus vārdus. Tas, kā mēs runājam, skaidri liecina par to, kas ir noteicējs mūsu dzīvēs. No sirds pilņības mute runā. Ja mūsu sirdi piepilda Svētais Gars, tad mūsu vārdi ir mīlestības motivēti vārdi.

Praviētis Jesaja ne tikai runā par to, ko mums nebūs darīt, jo Dievs valda pār mūsu dzīvēm, bet arī par to, ko mums būs darīt. Tā mēs lasām, ko saka praviētis: “*Ja visu līdz pēdējam atdosi izsalkušam,*

kad apspiestai dvēselei dosi sātu, tad tava gaisma atspīdēs tumsībā un tava mījkrēslis - spožs kā dienasvidus.” (Jesajas gr. 58:10) Beidzot praviētis liecina ka tie par kuru dzīvēm valda Dievs, slavēs un pielūgs savu Kungu. Svētdienas rītos tos atradīs tā Kunga namā.

Dievs ir valdņieks! Viņš valda par visu pasaules plašo telpu, jo Viņš to radījis un to uztur spēkā un gudrībā, kas mūsu prātam ir neaptverams. Dievs ir Valdņieks pār vēstures tecējumumu, Pats ienākdams laikā un telpā caur savu vienpiedzimušo Dēlu - Jēzu Kristu. Vārds ir tapis miesa, lai mājotu mūsu vidū. Laika beigās Kristus atgriezīsies, lai atnestu jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisņība mājo.

Ja mēs vēlamies būt pilsoņi šajā nākamā Valstībā, tad ļausim Dievam valdīt šodien pār mūsu dzīvi. Praviēša vārdi, beidzamā pantā mūsu Rakstu vietā, Jesajas 58:14, sola, ka ja mēs ļausim Dievam valdīt pār mūsu dzīvi, tad mūsu sirdis pildīs Tā Kunga prieks, tad Viņš par mums rūpēsies un gādās ik dienas! Dievs valda! Jautājums kas tev šodien ir jāatbild: “Vai Viņš valda pār tavu dzīvi?”

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš

TIE KAS NĀKUŠI NO LIELĀM BĒDĀM

Jāņa atklāsmes grāmata 7:11-17 — Rīta svētrīdis kongresa dienās

Dr. Rita Pencis

Kad lasīju un pārļasīju šo Rakstu vietu, tie panti, kuŗos ir teikts: “ . . . eņģeļi metās uz savu vaigu goda krēsla priekšā, sacīdami: “Tiešām teikšana un slava, gudrība un pateicība, gods, vara un spēks musu Dievam mūžu mūžos,” man skanēja ausīs Hendeļa ‘Mesija’ - tanī vietā, kur dzied: “ *Blessing and honour, glory and power be unto Him, be unto Him.* ” Pacilājoši vārdi un melodija, ko paturēt prātā, domājot tāļāk par šo atklāsmi.

Tie nākuši no lielām bēdām Kas ir šīs lielās bēdas? Un kas ir tas pulks, apgērbts baltās drēbēs, kas stāv goda krēsla un Jēra priekšā?

Tas, kas raksta šos vārdus, ir pārliecināts, ka šīs bēdas ir beigu laika bēdas - visas vēstures gala punkta bēdas. Ne nelaiemes vispārīgi, bet tas laiks, kuŗu Jēzus pareģoja Matt.ev. 24: 21 - "Jo tad būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam un kādas arī vairs nebūs."

Nelaiemes šinī laikā tiek aprakstītas Jāņa atklāsmes grāmatā:

- 1) nāve – ceturtā daļa zemes iemītnieku iet bojā (Atkl. 6:8),
- 2) ugunsgrēks - trešā daļa zemes apdega - koki

sadega un zāle izdega,

3) saule un mēness
aptumšojās (Atkl. 8:12),

4) siseņu sērga (Atkl. 9: 3-6),

5) bads (Atkl. 18, 8),

6) kaŗš (Atkl.) 14:20

Beigu laiki būs briesmīgi - ar notikumiem, kuŗus ir grūti pat iedomāties.

Mūsu dienās varbūt lasām šo Rakstu vietu par lielām bēdām kā vispārīgas nelaimes, "*tribulation in general*" nevis kā *THE tribulation*, ko varbūt varētu tulkot "vislielākās bēdas".

Atklāsmes grāmatas autors ir pārliecināts, ka viņš un viņa tauta jau piedzīvo vēstures beigu laikus, un tie ir briesmīgāki nekā to kāds var iedomāties. Tomēr pareģošanas smaguma punkts ir, ka briesmīgajiem laikiem sekos krāšņums un svētlaieme.

9. pantā šinī nodaļā ir rakstīts "es redzēju lielu pulku, ko saskaitīt neviens nevarēja –

no visām tautām, ciltīm, tautībām un valodām, stāvot goda krēsla un Jēra priekšā, apģērbti baltās drēbēs." Šie ļaudis ir ģērbti "baltās" drēbēs. Bībeļē vairākkārt ir apraksti par baltām drānām un aptraipītām drēbēm.

Jesaja saka "Tā mēs visi esam palikuši nešķīsti, un visa mūsu taisnība ir kā sārņains tērps." (Jes. 64:6)

Čakarija redz augsto priesteri Jozu, kam mugurā netīras drēbes un dzird kā Dievs pavēl "novelciet viņam netīrās drēbes" un "redzi, Es atņemu tev tavus grēkus un ietērpju tevi svētku drānās!" (Zah.3:1-5)

Mozus pavēlēja Israēļa tautai mazgāt savas drēbes, kad viņš nokāpa no kalna ar Tā Kunga pavēlēm.

Jesajas grāmatā lasām: "es priecājos lielā priekā par To Kungu, mana dvēsele ir līksma par manu

Foto: Pēteris Aļle

Dievu! Jo Viņš mani ģērbj pestīšanas drēbēs un mani apsedz ar taisnības mēteli."

Šeit redzam skaidru bildi – cilvēks, kam drēbes notraipītas ar grēku, tiek šķīstīts Dieva žēlastības dēļ. Neviens nevar paļauties uz saviem paša nopelniem. Ir svarīgi atcerēties, ka Dieva mīlestība mums ne tikai piedod, ka mūsu tērps nav tīrs, Viņš dāvina mums baltas drānas. Dievs ir tas, kuŗš ved mūs uz pareizo ceļu.

Nāk prātā kristības kandidāti, kas ģērbti baltās drēbēs – simbols

jaunai dzīvei. Baltās drānās tērpti kristību kandidāti tiek uzņemti draudzē. Baltās drānas simbolizē pārvērtību – cilvēks pieņem Kristu par savu Pestītāju un ir atdzimis, atjaunots ar Jēzus gaismu sirdī. Baltā krāsa patiesībā ir visu iespējamo krāsu saskanīgs savienojums. Galvenais – balts ir prieka krāsa. Gandrīz visas tautas to ņēmušas par līgavas tērpa krāsu, izteicot prieku, tādēļ baltās drānās tērptie ir gatavojušies piedalīties Dieva Jēra draudzē.

Tiem vairs nebūs bads, tiem vairs neslāps, ne kāds karstums tos nespiedīs.

Tas ir garīgs apsolījums, ka dvēseles izsalkums un slāpes tiks remdētas.

Jēzus sacīja: "Es esmu dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tam nesalks un, kas Man tic, tam neslāps ne mūžam." (Jāņa ev. 6:35)

" Bet kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps." (Jāņa ev. 4:14)

Šo Rakstu vietu var tulkot garīgā plāksnē, bet laikā, kad šo grāmatu rakstīja, ticīgie pazina verdzību, zināja, ko nozīmē bads un slāpes, kā ir jācieš, strādājot nežēlīgā kastumā, kad saule dedzina kailu muguru un atelpa un atpūta ir aizliegtas.

Beidzamā pantā lasām: " Viņš tos ganīs un vedīs pie dzīvības ūdens avotiem. Gana loma ļoti pazīstama Jaunajā un Vecajā Derībā: Dāvida

dziesma: Tas Kungs ir mans gans, man netrūks nenieka." (Psalms 23:1); Jēzus saka: "Es esmu Labais Gans - un ir aprakstīts, kā dvēseles Gans un Sargs" (1. Pēt. 2:25)

Labais Gans ved pie dzīvības ūdens avotiem, pie

Aitas ganībās Velsā

Foto: Pēteris Aļle

skaidra ūdens. (Psalms 23:2)

Beidzot ir teikts: "Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm" Čārlzs Spērdžens [Charles Spurgeon], angļu teologs, sniedza šo versiju - "I do not know what handkerchief He will use, but I know He will wipe all tears away from their faces."

Debesīs nebūs asaras. Šeit, virs zemes daudz kas var izraisīt asaras - gan personīgā dzīvē - gan skumjās par to, kas notiek pasaulē. Kad esmu noskumusi, lasu vārdus no Raudu dziesmas 3. nodaļas - "Es esmu nelaimīgs un mana dvēsele ir nospiesta manī. Bet gan arī Tu (tas ir Jēzus) domāsi par to, jo mana dvēsele man to saka tādēļ man ir cerība Viņa žēlsirdībai vēl nav pienācis gals. Tā ir ikrītu jauna tādēļ es cerēšu uz Viņu." Ir labi - būt pacietīgam un klusā garā cerēt un gaidīt uz tā Kunga palīdzību."

„MĒS—ĶĒNIŅI UN PRIESTERI”

Jāņa atklāsmes grāmata 5:9-14 — Rīta svētbrīdis kongresa dienās

māc. Dr. Pauls Barbins

“ Es ieraudzīju un dzirdēju daudzu eņģeļu balsis visapkārt goda krēslam un dzīvajām būtnēm un vecajiem, un to skaits bija tūkstošu tūkstoši un miriādu miriādes, un viņi sauca varenā balsī: nokautais Jērs ir cienīgs saņemt varenību, bagātību un gudrību, spēku, godu un slavu, un cildinājumu. Un es dzirdēju ikvienu radību debesīs un virs zemes un zem zemes un jūrā un visu, kas vien tur ir, sakām: lai augstu teikts, lai gods un slava, un spēks Tam, kas sēž goda krēslā, un Jēram mūžīgi mūžos! Un četras dzīvās būtnes teica: Āmen! - un vecājie krita pie zemes un pielūdza. (Atklāsmes Grāmata 5:11-14)

māc. Dr. Pauls Barbins Foto: Pēteris Aļle

ir bijušas līdzīgā secībā. To sākumā mans sarunas biedrs - otrs cilvēks bez kādiem sveicieniem vai ievadvārdiem, galvu kratīdams, paziņo, ka tas vairs nevar saprast, kas pasaulē notiek. Neļaujot man atbildēt ar manis pašas sveicienu, vai pat pajautāt: "par ko tu runā?" otrs sāk stāstīt man sīkumainā veidā par pēdējām ziņām. Tas vēl stāsta arī par to, ko kāds ir sacījis; par kādu notikumu citā pasaules malā; par kādu politisku strīdu, jeb vai par kādām sociāla rakstura debatēm. Pēc visa tā, ko izteicis, tas nopūšas, parausta plecus, un klusā balsī vairākkārt atkārto: "Es neko vairs nesaprotu." Ar to arī saruna beidzas.

Vairākas manas sarunas šo pēdējo mēnešu laikā

Nesen lasīju rakstu, kurā tika apgalvots, ka tikai 81% no atbildētājiem uz jautājumu: "Vai tu tici

Dievam?" pozitīvi atbildējuši ar "jā". Kops šāds kultūras pētniecības jautājums tika uzdots XX gadsimta piecdesmitajos gados, ticīgo ļaužu skaits pastāvīgi ir mazinājies. Kur kādreiz 98% ir atbildējuši, ka tic Dievam, tad šodien vairs tikai četri no pieciem cilvēkiem tic Dievam.

Nav grūti saprast, kādēļ ticība Dievam ir tik strauji mazinājusies. Padomāsim par visām tām ziņām, ko saņemam, par visiem tiem skatiem, ko redzam, par visiem komentāriem, ko dzirdam. Var viegli saprast, kāpēc vairāk ļaudis šaubās par Dieva vadību, un vēl citi jautā, vai Dievs vispār ekistē. Pandēmija, karš, naids un nemiers izplatās visā pasaulē. Mēs kā Dieva bērni cīnāmies ar sūpēm; mēģinām sakopt salauztās attiecības; esam izaicināti izskaidrot mūsu pašu nesaprašanas un šaubas, domas un neziņu. Vēl nevaram aizmirst to, ka vairākus pēdējos mēnešus esam pavadījuši izolēti un atšķirti viens no otra, un tādēļ tagad mēģinām izgudrot, kā bez bailēm atgriezties ikdienas sociālajā dzīvē, kamēr mums jāturpina rūpēties par mūsu pašu un par mūsu tuvāko veselību.

Pasaulē tik daudz kas ir nospiedošs un apgrūtinošs, kas nomāc mūsu dvēseles. Bet ja ticību pamato kļūdainās mācībās, kā piemēram uzskata, ka Dievs rūpējas un sargā tikai ticīgos no dzīves izaicinājumiem un grūtībām, jeb ka Dievs ir kāds nežēlīgs Radītājs, kurš pieļauj pasaulē sāpes, lai ar to it kā pierādītu Savu spēku un varenību, - tad ir saprotams, kāpēc ticīgo skaits krīt.

Vel viens izskaidrojums tam, ka mazinās ticīgo ļaužu skaits, ir tas, ka Dieva radība, ieskaitot mūs - ticīgo ļaužu pulku, neņem vērā Dieva varenību. Esam tik pārņemti ar visu negatīvo, ka neievērojam visu ko Dievs dod. Ja, necenšamies ievērot Dieva varenību, tad rodas šaubas par Dieva vadību un pārvaldību, un iespējams, ka tāpēc ticība mazinās.

Padomāsim par to skatu, kas attēlots aprakstā no Jāņa Atklāsmes Grāmatas: "Es ieraudzīju un dzirdēju daudzu eņģeļu balsis visapkārt tronim un dzīvajām būtnēm, un vecajiem, un to skaits bija tūkstošu tūkstoši un miriādu miriādes, un viņi sauca varenā balsī."

Šis lielais pulks dziedāja slavu un cieņu nokautajam Jēram, kas sēž tronī. Citos teoloģiskos vārdos tie

izteica pateicību Dievam par to, ka visa radība ir atpestīta caur Jēzus Kristus krusta nāves upuri un augšāmcelšanos. Šeit netiek dziedāta kāda elēģija vai sēru dziesma par visām pasaules sūpēm un grūtībām. Nē, šeit tiek pacelta slavas dziesma Dievam, kas liecina par Kristus augšāmcelšanās varu, kas dāvā pestīšanu ikvienam.

Bet, lai paceltu šādu dziesmu, ir svarīgi piedzīvot Dieva atpestīšanas varu. Tas nozīmē atvērt sirdi visam tam, ko Dievs dod, ieskaitot dāvatās svētības, neraugoties uz pasaules izaicinājumiem un grūtībām.

Nezinu kā jums, bet man ir grūti atcerēties pēdējo reizi, kad es atļāvos sev smelt no Dieva pārpilnības. Visā savā darbībā esmu mēģinājusi saprast, izskaidrot, kontrolēt, pat pārvarēt visu, kas traucē ņemt vērā, ko Dievs man dāvā. Un ja es pati neievēroju Dievu un nepiedzīvoju Dieva svētumu, tad ir grūti pacelt savu balsi un pievienoties kopīgi dziedātām slavas dziesmām, kaut arī tas būtu kāds liels koris.

Atradu šo domu viena no manu visvairāk iecienītā garīgā rakstnieka *Frederick Beuchner* darbos (viņš mira pagājušā primdienā, devindesmit trīs gadu vecumā). Beuchner's rakstīja par tām grūtībām, kādas ir ticīgam cilvēkam, dzīvojot sabrukušā un sasāpinātā pasaulē. (Un tā kā manas valodas tulkošanas spējas nav pārāk labas, dodu šos teikumus angļiski.) Beuchners raksta: "*It is our business, as we journey, to keep our hearts open to the bright-winged presence of the Holy Ghost within us and the Kingdom of God among us until little by little compassionate love begins to change from a moral exercise, from a matter of gritting our teeth and doing our good deed for the day, into a joyous, spontaneous, self-forgetting response to the most real aspect of all reality, which is that the world is holy because God made it and so is every one of us as well. To live as though that reality does not exist is to be a stranger in a world of strangers. To live out of and toward that reality is little by little to become whole.*"

Domāju, ka tā Beuchner's aicina mūs kā ticīgus ļaudis, lai cenšamies ievērot, kā Dievs valda gan visā pasaulē, gan arī mūsu pašu dzīves stūrītī. Mums ir jāatver acis, lai saredzētu Dieva klātbūtni mūsu apkārtnē; jāieklausās citu cilvēku dzīves stāstos, lai

uzzinātu par tiem brīžiem, kad Kristus pestīšanas spēks ir pieskāries un pārmainījis cilvēku dvēseles; mums pašiem ir jābūt gataviem piedzīvot Dieva tuvumu un Dieva mīlestību; jābūt arī gataviem saņemt piedošanu no Dieva un vienam no otra; jābūt gataviem izteikt pateicību, kad saņemam līdzjūtības apliecinājumu no kāda cita, vai žēlastību no paša Dieva.

Kā Beuchner's raksta, tas ir mūsu uzdevums - turpināt atvērt sirdis Svētā Gara klātbūtnei un Dieva valstības iespaidam mūsu dzīvēs.

Ticīgiem ļaudīm vēl ir kāds uzdevums. Kad mūsu atvērtās sirdīs ienāk Svētā Gara klātbūtne musu ikdienas dzīvē, vai kad ievērojam Dieva Valstības darbību mūsu pasaulē, tad mums ir jāpaceļ savas balsis un jāpievienojas tam lielajam pulkam un jādzied līdzī slavas dziesmas Dievam.

Mūsu sasāpinātajai pasaulei pāri visiem trokšņiem ir svarīgi dzirdēt Dieva bērnu balsis skaļi dziedam: Lai augstu teikts, lai gods un slava, un spēks Tam, kas sēž goda krēslā, Un Jēram mūžīgi

mūžos.”

Ja mūsu pulciņa vidū ir kādas šaubas, vai kāda neziņa par Dieva klātbūtni pasaulē, tad ceram visu to remdēt nākamajās dienās, ALBA kongresa laikā. Tas nozīmē, ka esot vienam otra tuvumā, izdosies atkāpties no mūsu trokšņainās ikdienas, un varēsim atvērt vēl plašāk mūsu dvēseles Dieva tuvumam. To darot, mēs katrs savā dzīvē atkal sastapsim Dievu, varbūt tas notiks pat kādā neparedzētā vai ngaidītā veidā. Varēsim dzirdēt par pārveidojošo Dieva spēku kāda cita cilvēka dzīves stāstījumā. Varēsim ievērot Dieva mierinošo klātbūtni kādā dabas ainā vai sen neredzēta drauga sejā.

Atļauj savai dvēselei atvērties visam tam, ko Dievs dod. Un kad Tu sastapsi Dievu - visā Viņa mīlestībā, žēlastībā un valdīšanas spēkā - lai no tevis atskan slavas dziesma mūsu Kungam, kurš mīlē, sarga un uztur, jo Viņš ir dāvējis pestīšanu mums ikkatram.

ČŪSKU ZIVJU VIETĀ

Kāpēc ļaunums un ciešanas ir mūsu pasaulē? — Lūkas ev. 11:1-13

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

I.

Viens no cilvēku pamata jautājumiem ir: *“Kāpēc ir tik daudz ciešanu mūsu pasaulē?”* Tas iet kopā ar otro jautājumu: *“Kāpēc šajā pasaulē ir tik daudz ļaunuma?”* Šie ir jautājumi kuŗi, vismaz mani ir nodarbinājuši visu manu mūžu. Atminos, kad es biju vēl pusaudzis Klīvlendē, dzirdēju par šausmīgu slepkavību, kur kāda jauna meitene bija tikusi nogalināta. Prasīju: *“Kāpēc Dievs šādu lietu ir pieļāvis?”*

Bībeles grāmata, kuŗa ir nodarbinājusi mani kopš semināra dienām Bostonā, ir Ījaba grāmata, kuŗa cīnās ap šiem jautājumiem. Daudzas vērtīgas Rakstu vietas mēs atrodam šajā nopietnajā grāmatā. Es minēšu tikai dažas. Piemēram Ījabs, vērojoit netaisnību un postu, kas iezīmē pasauli ap viņu, saka: *“Trūcīgo nogrūž no ceļa. Visi nabagi meklē*

Foto: ALBA YouTube kanāls

slēpties. Kā mežezeri tie dodas un nopūlas, iztiku meklējot, klajumos meklējot barību bērniem.” (Ījaba 24: 4-6) *Kaili tie guļ jo drānu nav. Un nav apsegu salā tiem; Bāreni atrauj no krūts, No nabaga ņem*

ķīlu. Pilsētā cilvēki vaid un nokauto dvēseles brēc. *Bet Dievs nemana nelietību!*” (Ījaba 24:7-12) Tāda ir Ījaba sūdzība Dievam: *“Bet Dievs nemana nelietību!”* No Ījaba grāmatas atkārtoti tiek citēti un uzsvērti vārdi: *“Es zinu mans Glābējs dzīvs!”* (Ījaba 19:25) Bet es neminos, ka es kādreiz būtu dzirdējis svētrunu par šiem vārdiem: *“Bet Dievs nemana nelietību!”* (Ījaba 25:12c)

Tas, ko Ījabs ir sacījis par savām dienām, ir tas pats, ko mēs varam sacīt par šodienu. Mēs redzam šausmīgu postažu šajā mūsdienu pasaulē. Mēs redzam Putina uzsākto, Krievijas nežēlīgo karu pret Ukrainu. Bērni, jaunieši, vecie un nespēcīgi, visi tiek brutāli noslepkavoti ar krievu raķetēm, tirdzniecības centros, slimnīcās un dzīvojamās mājās. Apšaudes šajā zemē: skolā, Uvaldi Teksasā, pārtikas veikalā Buffalo, Nujorkā, Ceturtā jūlija parādē Highland Park Illinoisā spilgti liecina par to, ka šī pasaule ir ļauna. Ir tik daudz masu slepkavību šajā zemē, ka jāizšķiras, par kuŗām ziņot un par kuŗām klusēt. Bads, maizes trūkums, sakarā ar Ukrainas karu, kas ierobežojis pārtikas sūtījumus, ir atstājis daudzus izsalkušus un tuvu nāvei, sevišķi Āfrikā, bet arī daudzās citās vietās šajā pasaulē. Brutāli diktatori, kā Ziemeļ-Korejā, Irānā un citur, dara savu pilsoņu dzīves neciešamas. Viss tas liecina par postošo vardarbību, šai ļaunajā grēku pasaulē. Tāda ir pasaule, kuŗu redzam ap sevi šodien. Vai ir taisnība Ījaba vārdiem: *“Dievs nemana nelietību?”* Mēs kā kristieši nespējam piekrist šim Ījaba secinājumam. Arī pats Ījabs, grāmatas beigās atzīst, ka ir runājis par to, kas viņam nav saprotams. Viņš ir runājis par lietām, par kuŗām viņam ir maz jēgas.

II.

A) Varbūt jūs jautāsiet: *“Kas tam, kas līdz šim sacīts, ir kopīgs ar apceŗamo Rakstu vietu no Lūkas evaņģēlijā, kur Jēzus māca Saviem mācekļiem par to, kā viņiem būs lūgt.”* Mūsu svētrunas virsraksts ir: Čūska, zivju vietā. Tā nāk no Rakstu vietas vārdiem: *“Vai starp jums ir tēvs, kas dos dēlam čūska, ja tas lūdz zivi? Vai skarpiju, ja tas lūgs olu? Ja nu jūs, samaitāti ļaudis, zināt dot saviem bērniem labas dāvanas, Cik daudz vairāk mūsu Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz?”* (Lūkas ev.

Bukskauntijas draudzes dievnams

Foto: Pēteris Alje

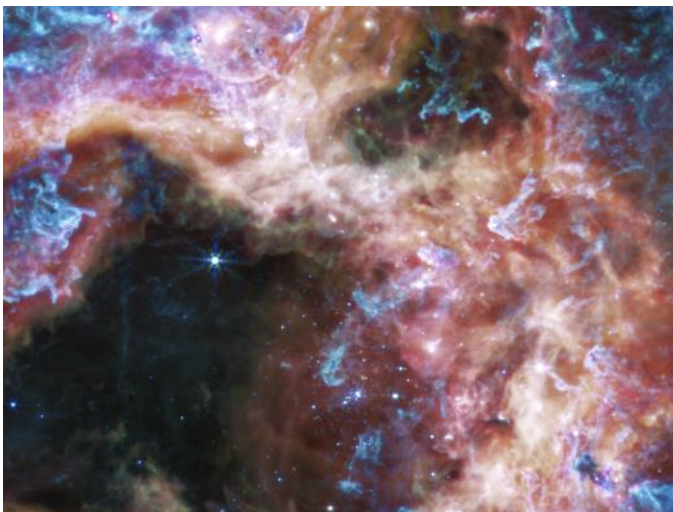
11:11-13) Šajos vārdos tiek pacelti jautājumi, ar kuŗiem sākām mūsu svētrunu: *“Kāpēc ir tik daudz ciešanu mūsu pasaulē? Kāpēc šajā pasaulē ir tik daudz ļaunuma?”* Šie jautājumi mums liekas akadēmiski tik ilgi, līdz šādas ciešanas un šāds ļaunums, skar mūsu dzīves personīgi. Tā tas bija un joprojām ir vecākiem, kuŗi zaudēja savus bērnus skolas apšaudē Uvaldē –kad bērnus nogalināja cilvēks bez sirdsapziņas. Vēl sāpīgāk ir tas, ka policija un citi nekonfrontēja slepkavu pirmajos acumirkļos, kad tas bija vajadzīgs, lai glābtu bērnu dzīvības. Šis protams ir tikai viens piemērs no simtiem un tūkstošiem. Kāpēc? atskan neatbildamais jautājums. Kad šaušanas notiek tālumā, notiek citiem, tad šie jautājumi ir akadēmiski jautājumi. Kad tas prasa mūsu pašu bērnu, vai mazbērnu, dzīvības, tad tie vairs nav akadēmiski jautājumi. Tad tie nav, kā kāds kongresa vīrs izteicās par daudzām šaušanām šajā zemē: *“That’s just the way things are! Things happen!”* (*“Tas ir tā kā lietas ir! Lietas notiek!”*)

Šie jautājumi: *“Kāpēc tik daudz ļaunuma mūsu pasaulē?”* ir tādi, kuŗus uzdodam, kad mūsu dzīves tiek satriektas un iznīcinātas. Šie ir jautājumi, kuŗi satriec un pārbauda mūsu ticību Dievam. Mēs esam griezušies pie Visuvarenā, mūžīgā, Dieva ar savām lūgšanām par sevi, par saviem bērniem un mazbērniem un par saviem tuviniekiem. Mēs esam lūguši drošību, sargāšanu un veselību. Atskan šāviens un mūsu bērns mirst. Vīruss pārņem ķermeni, un pēc mēnesi ilgas agonijas slimnīcā,

mūsu bērns aiziet mūžībā. Tad neiespējami sacīt: *“That’s just the way things are! Things happen!”*

B) Vārdi par čūsku un zivi, kas noslēdz Rakstu vietu Lūkas evaņģēlija vienpadsmitajā nodaļā, ir kulminācija Jēzus mācībai Saviem mācekļiem par to, kā Dievu lūgt. Mūsu Rakstu vieta sākas ar Jēzus mācekļu lūgumu: *“Kungs, māci mums Dievu lūgt, tāpat kā Jānis savus mācekļus mācīja.”* (Lūkas ev. 11:1) Mācekļi bija dzirdējuši, ka Jānis Kristītājs ir devis saviem mācekļiem parauga lūgšanu, un viņi vēlējās dzirdēt tādu arī no sava skolotāja, Jēzus. Jēzus atsaucās uz Savu mācekļu lūgumu, sacīdams: *“Lūdziet: Tēvs...”* Parasti, sākot šo lūgšanu, Tēvreizi, mēs to lūdzam tā, kāda tā atrodama Mateja evaņģēlijā. Tur mēs lasām: *“Mūsu Tēvs...”* Bet šeit, Lūkas evaņģēlijā, vienkārši ir vārds: *“Tēvs!”*. Ar šo Dieva apzīmējumu Jēzus norāda uz tām tuvajām attiecībām, kādas Dievam ir ar mums. Dievs, kuŗš ir visspēcīgais debess un zemes Radītājs, rūpējas un gādā par katru vienu no mums.

Beidzamajos mēnešos mēs esam redzējuši bildes, ko uzņēmis: *James Webb Space Telescope*, kas rāda mūsu Universa apbrīnojamo skaistumu un plašumu. Bilde, ko atsūtījis šis teleskops, rāda zvaigznes un galaktikas, ‘melnos caurumus’ un daudz ko citu, no Universa plašumiem. Šīs ir galaktikas, kuŗu gaismai vajadzēja miljonus gadu, lai tā sasniegtu mūsu Zemi. To visu Dievs ir radījis! Jēzus māca, ka šo neaptveramo, spēcīgo, gudro, un vizinošo Dievu mēs drīkstam saukt par mūsu Tēvu. Mums, nākot

Skats no Webb teleskopa : Tarantula Nebula

Photo: NASA, ESA, CSA, STScI, Webb ERO Production Team

pie Viņa ar savām vajadzībām, ar mūsu lūgumiem, būs vienkārši sacīt: *“Tēvs!”*. Latviski tulkotais vārds, Tēvs, nāk no aramiešu valodas vārda: *“Aba”* – kas liecina par vēl tuvākām attiecībām ar mūsu Dievu, jo tas ir tulkojams: *“Tētīt”*, vai: *“Papiņ”*. Lūgšanā, ko Jēzus māca saviem mācekļiem, vārds: *“Tēvs”*, mums atkal norāda uz šīs Rakstu vietas beidzamajiem vārdiem, par kuŗiem domājām iepriekš: *“Vai tad jums ir Tēvs...”* Jēzus saka, ka mēs nevaram iedomāties tādu zemišķo tēvu, kuŗš savam bērnam, kad tas lūdz oļu, dotu skarpiju. Mēs nevaram iedomāties tādu tēvu, kuŗš saviem bērniem, kad tie lūdz pēc zivs, dotu čūsku. Kuŗš tēvs gan atvietotu labas dāvanas, pēc kuŗām viņa bērni lūdz, ar kaitīgām dāvanām!

Pirms šiem vārdiem Jēzus saka: *“Ikviena, kas lūdz, saņem, kas meklē, atrod, un tam, kas klauzina, tiek atvērts.”* (Lūkas ev. 11:10) Jēzus māca, ja mēs no sava Debesu Tēva kaut ko lūgsim, tad mēs to saņemsim. Šeit ir mūsu problēma, ka mēs kā ļaudis, kas ticam Visspēcīgajam, mīlestības pilnajam Dievam, tomēr zinām, ka visu nesaņemsim, ko esam no Dieva lūguši. Jēzus māca mūs šajā lūgšanā lūgt: *“Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien.”* (Lūkas ev.11: 3) Ticu, ka tev un man šis lūgums vienmēr ir bijis atbildēts. Mēs neesam piedzīvojuši ekstrēmu izsalkumu un badu. Mums vienmēr ir bijusi dienišķā maizīte, vienmēr ir bijis, ko likt uz mūsu galda. Bet mēs zinām, ka daudzās vietās pasaulē ir liels maizes trūkums, valda bads. Mēs esam redzējuši televīzijā bērnus mātes rokās, kuri ir tikai kā ‘kauli un āda’. Mūsu pasaulē ir daudz ļaužu, kas lūdz: *“Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien,”* bet to tomēr nesaņem. Viņi izmisīgi sauc uz Dievu pēc iztikas. bet tā tiem netiek dota.

Šādu apstākļu gaismā ir saprotami Jēzus vārdi: *“Lūdziet, tad jums taps dots!”* Kaut mums nav pietrūkusī dienišķā maize, ir lietas, pēc kuŗām mēs esam lūguši un neesam tās saņēmusī. Mēs varbūt esam lūguši pēc ģimenes locekļu, vai tuvinieku dziedināšanas, bet tie palikuši slimāki un nomiruši. Kā šādos piedzīvojumos ir saprotami Jēzus vārdi: *“Lūdziet, tad jums taps dots?”* Vecāki dienu sākot, ir lūguši par saviem bērniem, lai Dievs tos pasargā. Bet dienai beidzoties, redz sava bērna liķi, noslepkavotu

no kāda ļaunu garu apmāta cilvēka. Jeb varbūt dienai beidzoties, vecāki stāv slimnīcā pie sava bērna gultas, kur pēc ilgas cīņas bērns miris no nāvējošā vīrusa. Kā saprast Jēzus vārdus: *“Jūs zināt dot labas dāvanas saviem bērniem, cik daudz vairāk Jūsu Debesu Tēvs jums nedos Svēto Garu, kad jūs lūdzat?”* Mateja evaņģēlijā paralēlie vārdi ir: *“Cik daudz vairāk labu jūsu Debesu Tēvs dos tiem, kas Viņu lūdz?”*

Šie ir grūti saprotami vārdi, jo tie saistās ar pamata jautājumiem: *“Kāpēc, Visvarenā Dieva labi radītajā pasaulē ir tik daudz sāpju un ļaunuma? Kāpēc ļaudis, kuŗi tic un pielūdz Visvareno, mīlestības Dievu, piedzīvo tik lielas traumas un traģēdijas savās dzīvēs?”* Ja mēs kā vecāki varētu palīdzēt mūsu bērniem, vai mazbērniem, lai tie izvairītos no sāpēm, vai slimībām, mēs darītu visu, lai to veiktu. Mēs dotu visu, likdami savu pašu dzīvību ķīlā, lai glābtu savus bērnus un mazbērnus, savus mīļajos. To mēs redzam notiekam ikdienas.

Mēs labi zinām ka nav tā, ka labi, ticīgi, ļaudis vienmēr tiktu pasargāti. Un tādēļ daudzi saka: *“Dieva nav! Lūgšanas nedarbojas!”* Citi iziet cauri dzīvei bez skrambas, Dievam neticēdami. Citi, ļoti dievbijīgi ļaudis, šausmīgi cieš. Viņi atkārtoti ir meklējuši Dievu lūgšanās, tomēr piedzīvo lielas traumas. Ījabsam viņa draugi vēlējas uzspiest, lai tas atzīst ka ir liels grēcinieks, un tādēļ tam ir tik nežēlīgi jācieš. Bet Ījabs kategoriski atteicās to darīt. Viņš labi zināja, ka tam ir daudz nepilnību, ka viņš ir grēcinieks. Bet viņš nav grēkojis vairāk kā tie citi ļaudis, kuŗi iziet caur dzīvi bez skrambas un mierīgi tiek guldīti kapā. Tāpat Jēzus teica ka tie, uz kuriem uzgāzās Siloas tornis un tos nosita, ka tie nebija lielāki grēcinieki kā visi pārējie ļaudis Jeruzālemē. Tie kurus noslepkavoja Herods, nebija lielāki grēcinieki kā tie, kuŗi palika dzīvi.

III

Kādēļ Dievs pieļauj tik daudz ļauna, tik daudz sāpju un ciešanu, šajā pasaulē? Kā mēs kā kristieši lai atbildam šo jautājumu? Mēs lūdzam: *“Un neieved mūs kārdināšanās, bet atpestī mūs no ļauna.”* (Mateja ev. 6:15) Bet tomēr tik bieži padodamies kārdināšanās un tik bieži ļaunums skar

mūsu dzīves. Kāpēc? Apustulis Jēkabs saka: *“Neviens kārdināšanās lai nesaka: Dievs mani kārdina.– jo Dievs pats nevienu nekārdina. Dievs ir ārpus jebkādas kārdināšanas. Bet ikvienu kārdina viņa paša iekāre, kas to ar ‘ēsmu’ (kā makšķernieks to uzliek uz āķa - angļiski “bait”) pievilina un velk sev līdzī.”* (Jēkaba 1:13-14): Dievs nevienu nekārdina, tāpat kā Dievs nevienam nedara ļaunu. Dievs palīdz kārdināšanās! Tās nāk no sātana. Sātans kārdināja pirmos cilvēkus Ādamu un levu nepaklausīt Dieva pavēlei, neēst no koka, kas atradās Ēdenes dārza vidū. Sātans kārdināja uz neuzticību Dieva Vārdam, kas brīdināja - ja tie ēdīs no šī koka, tad tie ‘mirdami mirs’. Sātans kārdina uz ļaunu! Lūgšana: *“Neieved mūs kārdināšanās un pasargi mūs no ļauna!”* - ir lūgšana pēc spēka, lai droši nostātos pret sātana vilinājumiem - nepaklausīt Dieva vārdam.

Kāpēc ļaunums, kas nes sev līdzī tik daudz posta, sāpju un ciešanu, ir tik spēcīgs mūsu pasaulē? Daļēja atbilde ir: tādēļ, ka cilvēki nepaklausī Dieva pavēlēm, noliedz Viņa Vārdu. Ļaunumi, kurus minējām iepriekš, kā postošais kaŗš Ukrainā, bads Āfrikā, apšaudes šajā zemē, pat netieši Covid-19 vīrusa izplatība, - ir cilvēku rīcības rezultāts. Dievs nav radījis robotus, bet brīvus cilvēkus, ar brīvu izvēli grēkot, vai arī paklausīt Dieva pavēlēm. Mūsu problēma attiecībā uz ļaunumu ir tāda, ka posts un nelaime skar ne tikai grēcīgos un ļaunos cilvēkus, bet nes sāpes un ciešanas arī daudziem nevainīgiem un ticīgiem ļaudīm. Ījabs atzina, ka viņš nav bez grēka, bet viņš nesaprata, kāpēc viņš tik šausmīgi cieš, kamēr ļaudis kuŗi ir daudz lielāki grēcinieki kā viņš, iziet cauri dzīvei sveikā. Ījabs nesaprot, kāpēc cieš nevainīgi cilvēki: zīdaiņi, bērni un daudzi citi, kuŗi nav neko ļaunu darījuši? Ījabs savās sāpes un sašutumā par to, kas notiek ar viņu un arī citur pasaulē, saka: *“Bet Dievs nemana nelietību!”* (Ījaba 24:12) Citos latviešu tulkojumos lasām: *“Dievs neņem vērā lūgšanas.”* (Ījaba 24:12) Arī angļu tulkojumos ir atrodamas abas šīs versijas.

Bet vēlāk Ījabs atzīst, ka viņa vārdi ir bijuši nevietā, un saka: *“Kas tad ir bijis tas, kas bez zināšanās aptumšojis Dieva padomu? Es esmu runājis, bet man nebija pareiza izpratne par lietām.*

Tās man bija pārāk brīnišķīgas parādības, un tās izprast man nebija iespējams. (Ījaba 42:3) Dievs ņem vērā katra cilvēka rīcību, katra cilvēka vārdus, darbus un domas. Dievs visu ko mēs darām, zina un novērtē. Dievs mūsu grēcīgo pasauli tik ļoti mīlēja ka sūtīja savu Dēlu – Jēzu Kristu, kurš nāca mūsu pasaulē, lai parādītu mums Savu neizsmeļamo mīlestību. Kristus mira mūsu vietā pie krusta Golgātā, lai mēs mirtu līdz ar Viņu grēkam un līdz ar Viņu celtos augšām jaunai, mūžīgai dzīvei. Nē, mēs nespējam pilnām izskaidrot, kādēļ taisnam, labam un dievbijīgam cilvēkam kādreiz ir tik šausmīgi jācieš. Bet mēs zinām skaidri, ka tas nav tāpēc, ka Dievs it kā neņemtu vērā citu cilvēku nelietību un grēku, kas nes tam šīs ciešanas. Tas nav tāpēc, ka Dievs neuzklausa mūsu lūgšanas. Mums varbūt varētu nepatikt šāda atbilde, ka labā, Visvarenā, mīlestības Dieva radītajā pasaulē, ļaunums un ciešanas vienmēr būs neizskaidrojama mistērija, līdz kamēr Jēzus Kristus nāks nodibināt Savu mūžīgo Valstību.

Vienu lietu mēs skaidri zinām, un tā ir, ka Dievs aicina mūs kā kristiešus mīlestībā kalpot līdzcivēkiem, kuri cieš. Kur kādam pietrūkst dienišķās maizītes, mums būs dalīties ar mūsējo. Mums būs pašreizējīgi dziedot, lai palīdzētu izsalkušiem. Kur kāds ir slims, mums būs to apmeklēt – mums būs palīdzēt ģimenei pārdzīvot grūtības. Dievs aicina mūs nostāties, kur vien tas ir iespējams, pret ļaunumu un netaisnību mūsu pasaulē. Ja tā rīkosimies, ciešanas šai pasaulē nebūs likvidētas, bet tiks ļoti mazinātas.

Mūsu Debesu Tēvs nekad mums nedos čūsku, kad lūdzam zivi, nedos skarpiju, kad lūdzam olu. Bet kad tā notiek, ka kāds mūsu tuvākais piedzīvo sāpes, bēdas un ciešanas, tad mēs kā kristieši izstiepjam savu roku, lai dziedinātu, mierinātu un paceltu. Apustulis Pāvils raksta: “ Šī laika ciešanas ir nenozīmīgas, salīdzinot ar nākamo godību.” Viņš nekādā ziņā nesaka, ka ciešanas, ko piedzīvo daudzi šajā pasaulē, būtu jebkādā ziņā raksturojamas kā nenozīmīgas. Viņš nesaka: *‘That’s the way life is. Things hapen.’* Ciešanas bieži ir neapprakstāmi šausmīgas. Tikai salīdzinājuma ar Debesu godību, ar dzīvi Dieva tuvumā, Viņa Valstībā, varām ciešanas

raksturot kā nenozīmīgas. Mēs kā ticīgie gaidām vietu Tēva mājās, kur katra asara tiks nožāvēta. Mēs gaidām uz vietu Tēva mājās, kur visas bēdas, visi vaidi un visas sāpes izbeigsies. Šausmīgas sāpes un ciešanas, ko ļaudis piedzīvo: bērnu noslepkavošana, ciešanu pilna slimošana, kara postaža, bads un viss cits, tiek pārvarēts vienīgi ticībā Dieva neizsmeļamai mīlestībai, kas Savu Paša Dēlu ir upurējis mūsu glābšanai.

Mēs ticam Dievam, kas aicina mūs Savā mūžīgajā miera un taisnības Valstībā. Bet mūsu ticība izpaužas paklausībā Dievam, kurš mūs kā kristiešus izsūta nožāvēt cietēju ļaunu asaras. Mūsu uzdevums kā Kristus mācekļiem ir mierināt cietējus viņu bēdās. Mūsu uzdevums kā tādiem, kas staigā Krustā Sistā pēdās, ir - apklusināt cietēju vaidus ar mīlestības glāstu un evaņģēlija Labo Vēsti. Mūsu uzdevums ir uzņemties to sāpes, kā par Kristu, Cietēju Kalpu, saka pravietis Jesaja: “Viņš nesa mūsu sāpes!” Tādēļ Jēzus var sacīt: “Lūdziet, tad jums taps dots!”

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš

Bukskauntijas lauksaimniecība netālu no draudzes dievnama

Foto: Pēteris Aļje

DZINTARA APDARE UN CITI MĀKSLAS IZSTRĀDĀJUMI

Karīna Rilling

Šī gada kongresa dienas notika laikā no 18. līdz 20. augustam Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā, dārzā un blakus telpās. Dievnama blakus telpās bija Latviešu kiosks (*Artisan Amber*) ar dzintariem un mākslas darbiem (spilveniem un gleznām). Visus ienākumus nosūtām uz Latviju, lai atbalstītu ģimenes, mātes, bērnus ar īpašām vajadzībām.

Mēs vēl turpinām šo vērtīgo darbu. Ja vēlaties piedalīties un palīdzēt, lūdzu sūtiet dzintarus, spilvenus, kuņģi Jums ir apnikuši, jeb pat sabojāti, uz adresi, kuņģi jūs varat saņemt, sūtot lūgumu uz e-pastu info@latvianbaptistsinamerica.org. Tos mēs pārtaisīsim par skaistiem jauniem mākslas darbiem un ienākumus nosūtīsim palīdzības darbam Latvijā.

No kreisās: Ingrīda Rodums, Inta Stūrmane Stepanik, Silvija Erdmanis Augstroze, Karīna Stūrmane Rilling Foto: P. Aļe

BUKSKAUNTIJAS DRAUDZES 111. GADA SVĒTKI

Benita Ukstiņa

Mūsu dienās - cilvēkam sasniegt 111. dzīves gadus – tas vairs nav tik pārsteidzoši, kā tas bija senākos laikos. Tomēr izrādās, ka varbūt vēl lielāks sasniegums ir, ja kāda draudze mūsu dienās sasniedz savas pastāvēšanas un darbības 111. gadus. Šodien daudzu baznīcu durvis tiek slēgtas un vairākas baznīcas tiek nojauktas. Paceļas jautājums - kāpēc? Kas satur draudzi kopā? Vai tā ir draudzes pagātne? Vai draudzi satur kopā locekļu personīgās un draudzības saites? Vai draudzi satur garīgo svētību devums, ko tā sniedz? Vai draudze pastāv tāpēc, ka tajā tiek stiprināta locekļu ticība Dievam?

Saulainā 18. septembra svētdienas rītā draudzes locekļi kopā ar draugiem pulcējās savā dievnamā Apelbachsvīles ciematā, Bukskauntijā, lai svinētu draudzes gada svētkus. Jau 111. gadus draudze ir pulcējusies, lai noturētu dievkalpojumus savā dzimtajā latviešu valodā. Draudzes dibinātāji ir bijuši emigranti no Latvijas. Visiem tās locekļiem saglabājušās ciešas saites ar ģimenēm Latvijā un atmiņas no Latvijas draudzēm un to darbības.

Draudzes mācītājs māc. Dr. U. Ukstiņš vada lūgšanā
Foto: Karīna Rilling

Šinī rītā dievkalpojums pulcēja bērnus un mazbērnus no senāko iebraucēju ģimenēm. Patreizējais mācītājs, Dr. Uldis Ukstiņš ar dzīves biedri Benitu jau 36 gadus kalpo šai draudzē. Pirms viņa draudzes mācītājs bija Fridrihs Čukurs ar dzīves biedri Martu, kas nokalpoja šai draudzē gandrīz tikpat ilgi - 35 gadus. Jāizsaka pateicība mācītājam Fr. Čukuram par viņa uzticīgo kalpošanu. Abi šie draudzes gani gadu pēc gada ir snieguši garīgo barību draudzes locekļiem.

Svētku koris

Foto: Inta Stepanik

No latviešu baptistu iebraucējiem ASV arī izauga vairāki garīgi darbinieki un viens no tiem ir mācītājs Dr. Pauls Barbins no Klīvlāndes baptistu draudzes, kurš bija svētku runātājs. Viņa svētrunas temats bija - **Tapt Bagātam Dievā!** (Svētruna parādīsies nākamajā *Kristīgās Balss* numurā) Svēto Rakstu tekstu no Lūkas evaņģēlija 12:13-21, lasīja Bukskauntijas draudzes kopējs Gatis Ķeris. Viņš vadīja arī lūgšanā.

Ievērojot 'Covid' laika noteikumus, draudzes koris kopā ar viesiem no Klīvlāndes un Filadelfijas, Bukskauntijas draudzes kora diriģenta Ralfa Augstrozes vadībā, dziedāja divas pazīstamas un mīļas dziesmas: F. deGiardin *Nāc, visu varenais* (tulk. O. Cakars) un K. Līdaka *'Dieva tuvumu sev lūdzam'* (A. Mētera vārdi). Kori, tāpat kā draudzes kopdziesmas uz ērgelēm pavadīja Silvija Augstroze.

Draudze ar sajūsmu vienojās, dziedot visas kopdziesmas, jo tās slavēja draudzes dibinātāju pašu vareno Dievu: *Slavēts tas Kungs; Māci man ticēt Kungs; No Kristus dibināta un Nu esmu brīvs!* Draudzes mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš izsacīja pateicību vies-mācītājam, ka tas bija devies ceļā uz Bukskauntiju. Mācītājs Dr. Pauls Barbins bērņība un jaunībā bija viens no svētdienskolniekiem māc. Ukstiņa svētdienskolas klasē, kad viņš kalpoja kā draudzes Gans Klīvlāndes draudzē. Cik jauki redzēt augļus no darītā darba Dieva vīna kalnā!

Svētku dalībnieki tika no draudzes mācītāja

ziņojumu laikā aicināti ar saviem ziedojumiem atbalstīt šajā ekonomiskās krīzes laikā Latvijā, LBDS sieviešu kalpošanas darbu: "Draudžu zupu virtuves". Ticam, ka arī šis kalpošanas darbs nesīs Gara augļus. Tāpat, vairāki svētku dalībnieki kalpoja, ierunājot "video" sirsnīgus sveicienus un dziedot dziesmas, Čikāgas latviešu baptistu mācītājam Oļģertam Cakaram, kurš pavada šīs dienas veco laužu mājā.

Svētkos paši guvām svētības, slavējot Visuvarēno Dievu, kā arī ar saviem ziedojumiem varējām izplatīt svētības citiem. Pēc svētkiem vel visi pulcējāmie blakus telpās, lai koptu sadraudzību viens ar otru. Vai mēs sagaidīsim vel 112. draudzes gada svētkus, tas stāv Dieva Vareno Roku ziņā, bet līdz tam laikam ik dienas varam kopīgi kalpot un strādāt Bukskauntijas latviešu baptistu draudzē.

Benita Ukstiņa,

Bukskauntijas draudzes korespondente

Mācītājs Dr. Pauls Barbins

Foto: Karīna Rilling

Gada svētku fotografijas : [<Seit>](#)

DZIESMU DIENA JELGAVĀ

Enoks Biķis

Latvijas baptistu koru dziedāšanas tradīciju sākums saistās ar baptistu draudžu pirmsākumiem Latvijā un datējams ar XIX gadsimta pirmo pusi. Latvijas baptistu kori tajā laikā bija četrbalsīgās dziedāšanas aizsācēji. Galvenie motīvi vienmēr ir bijuši dziesmās izteikt slavu Dievam un paust Kristus evaņģēlija vēsti.

Jau kopš XIX gadsimta beigām un XX gadsimta sākuma Latvijas baptistu kori samērā regulāri rīko kopdziedāšanu - Dziesmu svētkus. Kārtējie dziesmu svētki bija paredzēti 2020.gadā Kuldīgā, bet Covid-19 pandēmijas dēļ tie nevarēja notikt. Līdz ar 2021.gada vasaras sezonas iestāšanos sakarā ar pandēmijas dēļ noteikto ierobežojumu samazināšanos varēja notikt lokāla koru sadziedāšanās atsevišķos novados un pilsētās. Ventspils novadā tā notika Užavā, Ventspils baptistu baznīcā, arī Kuldīgā, Liepājas novadā Pāvilostā, kā arī Liepājas baptistu Pāvila baznīcā, Skrīveros un Rīgas baptistu Mateja baznīcā. 2022.gada vasarā, stingriem pulcēšanās ierobežojumiem izbeidzoties, Dziesmu diena 30.jūlija sestdienā tika sarīkota Jelgavā.

Gadsimtu gaitā Jelgava ir bijusi Kurzemes hercogistes lielākā pilsēta. Zīmīgi, ka arī tagad no Kurzemes baptistu draudžu koriem nāk vairākums apvienotā korā dziedātāju. Par aizgājušo laiku godību un varenību liecina masīvais Svētās Trīsvienības evaņģēliski luteriskās baznīcas tornis. Ja Otrā Pasaules kara laikā nebūtu sabrucis barokālais torņa noslēgums, torņa augstums būtu 80,5metri (Rīgas Doma tornis – 90 metri). Zaudētās barokālās torņa virsbūves vietā torni tagad sedz stikla jumts, un torņa daudzajos stāvos ierīkotas muzeja telpas. 1944.gada jūlijā pēc padomju aviācijas bombardēšanas izdegusi lielākā daļa Jelgavas vēsturiskās koka apbūves, tāpat arī baznīcas dievkalpojumu telpa, kuŗas mūŗa sienas sapieŗi saspridzinājuŗi, atstājuŗi tikai torni. Tāpēc nav iespējams atrast mācītāja un literāta Georga Manceļa kapa plāksni, kuŗa pēc reto rokrakstu un publikāciju ziņām esot tieŗi zem minētās dievkalpojumu telpas grīdas. Georgs Mancelis (1593.-1654.) bija Kurzemes un Zemgales hercogistes galma mācītājs, valodnieks, latvieŗu valodas t.s.'vecās' ortogrāfijas pamatlicējs, pirmās iespiestās latvieŗu valodas vārdnīcas autors. Iebraucot Jelgavā no Rīgas puses pa kreisi paliek minētais baznīcas

Dziesmu diena Jelgavā—kopskats

tornis, bet pa labi ir klasiskā Jelgavas pils un tās priekšpusē uz t.s. ‘Pasta salas’, kas atrodas starp Lielupi un Driksas upi, - brīvdabas koncertzāle ‘Mītava’, kur 30.jūlijā jānotiek Latvijas baptistu draudžu koŗu Dziesmu dienai.

‘Mītava’ ir vēsturiskais Jelgavas nosaukums, jo zirgu pasta karietēm te bija *jāmaina* (‘jāmij’) zirgi, bet preces apmainīja (‘mija’,- no darbības vārdiem ‘mainīt’, ‘mīt’,) tirgū un tirgotavās. Jelgavas nosaukums atvasināts no lībiešu valodas vārda ‘jālgab,’ (kas nozīmē: ‘liela pilsēta’) un vārds,‘ ejot no mutes uz muti’ tālāk pārveidojies. Kāda tirdzniecības kompānija bija noskatījusi Pasta salas teritoriju, lai tur celtu lielveikalu, bet iedzīvotāju protestu dēļ tas tiem neizdevās. Pilsētas Dome nolēma, ka tur jābūt brīvdabas koncertzālei. Samērā īsā laikā tā tika uzcelta un atzīta par labāko celtni no koka jaunāko laiku Latvijā. Gaisīgās un no skata it kā vieglās jumta konstrukcijas segums ir no gaismas caurlaidīga materiāla ar vieglu sfērisku izliekumu. Par svaiga gaisa trūkumu nav jāšūdzas, jo sānu sienu praktiski nav, un gaiss brīvi cirkulē. Koncertzāles nosaukumā varētu pievienot arī vārdu ‘vasaras.’ Protams, ka ziemas salā tajā koncerti nevar notikt.

Ir jūlija pirmā sestdiena, pats vasaras vidus. Jau no agra rīta notiek mēģinājumi Dziedātāji un mūziķi kopskaitā 180 ieradušies no Latvijas draudzēm. Vidzemi pārstāv Mazsalaca, Limbaži un Skrīveri, kā arī Rīgas baptistu Mateja, Golgātas, Āgenskalna, Ilģuciema un Pestīšanas Tempļa draudzes. Sēliju pārstāv Viesītes draudze. Visvairāk ir kurzemnieku – no Ventspils, Kuldīgas, Aizputes, Talsiem, Liepājas. kā arī no Nīcas Mežgalciema.

Jelgavas baptistu draudzes mācītājs Mārcis Ziverts

Pēcpusdienā pulksten’s 16.00, kad jā sākas Dziesmu dienas koncertam, dziedātāji un mūziķi

Bauskas baptistu draudzes mācītājs Raimonds Locs

ieņem savas vietas uz skatuves. Svētku koncertu vada un iesāk to ar lūgšanu Jelgavas baptistu draudzes mācītājs Mārcis Ziverts. Mācītājs arī saka īsas uzrunas dziedājumu starpbrīžos.

Svētku koncertu ievada kopkoŗa dziesma “Teic To Kungu dvēsele” Jelgavas baptistu draudzes diriģentes Agritas Locas vadībā. Tad seko koŗa dziesma “ Kā varu klusēt..” Talsu baptistu draudzes koŗvadoŗa Andreja Tīsa vadībā. Interesanti, ka dziesmas ‘ierāmējumā’ izskan daudzās paaudzēs dziedātā dziesma ‘Teiciet, teiciet pasaules Glābēju Jēzu!’ no “Cerības Ausekļa” . Dziesmu “ Kungs, slavas cienīgs Tu!” vada Sarmīte Pāvulēna no Skrīveru baptistu draudzes. Solo dziedājumus izpilda Juris Geislers no Saldus baptistu draudzes. Dziesmu ar 23.psalma vārdiem diriģē Rīgas Āgenskalna draudzes diriģents Andis Bīriņš un pavada uz klavierēm Aivis Martinsons no Mazsalacas baptistu draudzes. Pēc dziesmas mācītājs Mārcis Ziverts turpina palikt pie tikko dziedātā 23.psalma teksta un pieminēt ar klusuma brīdi kara apstākļos bojā gājušos, kā arī aizlūdz par mūsu brāļiem un māsām, kam kaŗa apstākļos jāiet cauri bēdu un nāves ēnas ielejai. Seko nākošā apvienotā koŗa dziesma “Sauc, Es dzirdēšu Tevi!”kas tapusi Ukrainā. To diriģē Mežgalciema baptistu draudzes mācītājs, Liepājas simfoniskā orķestra mūziķis Aivars Vadonis. Tad Rīgas Golgātas draudzes koŗdiriģentes Joannas Visockas vadībā apvienotais koris dzied “V. Indrišonoka komponēto dziesmu ar P.Upelnika vārdiem “ Dzīvības pavediens”. Dziesmu “Es un

Pianists Andris Muceniks un fotogrāfs Dominiks Klints

mans nams” diriģē Inta Šķubure-Jūrmale no Kuldīgas. Tad uzrunu par to, ka jātur svētas un jāciena Dieva noteiktās ģimenes vērtības, saka Bauskas baptistu draudzes mācītājs Raimonds Locs. Lības Ēces- Kalniņas komponētajā dziesmā ar ‘Pieci ‘o’ vārdiem “ Mana sirds līksmo,” kuŗu diriģē Laine Balode no Aizputes, uz kopējā koŗa un orķestra skanējuma fona Henrijs Kozlovskis ‘repa’ stilā deklamē rindas no 27. psalma un tālāk koristi turpina dziesmu, pavadot to ar ritmiskām roku kustībām. Māŗa Dravnieka komponēto dziesmu “ Dāvana” ar Mateja draudzes svētdienskolotājas Anitas Nagaines vārdiem diriģē Baiba Jūrmale no Kuldīgas un dziedātāju rindās iesaistās arī bērni no svētdienskolas. Seko kopdziesma “ Es – bērns Tavsi!” ar E.Čerevko vārdiem. Dziesmu diriģē Diāna Dravniece no Rīgas Mateja draudzes. Māŗa Dravnieka komponēto dziesmu “ Māls” par tēmu - ” mēs, kā māls, Lielā Meistara – Podnieka

rokās” (Jes.64:8) diriģē Dace Rubene no Limbaŗu baptistu draudzes. Majestātiski izskan Māŗa Dravnieka diriģētā kopdziesma “ Cik liels ir mūsu Dievs!” un dziesmā ievītie motīvi no dziesmas “ Ak, lielais Dievs, kad redzu Tavu roku darbu!” Tuvojoties Dziesmu dienas beigām, mācītājs Mārcis Zīverts citē pravieŗa Mihas vārdus, aicina pārdomāt un tiem sekot: “ ..cilvēk, kas ir labs, ko Kungs no tevis prasa – spriest taisnu tiesu, mīlēt žēlastību, pazemībā staigāt ar Dievu..(Mih.6: 8).

Noslēgumā Ventspils baptistu draudzes koŗdiriģentes Rudītes Tālbergas vadībā izskan dziedājumi ar svētības vārdiem.

Koncerta producente Sarmīte Pāvulēna izsaka pateicību korīstiem, solīstiem un LBDS Muzikālās kalpoŗanas Apvienības mūziķiem.

Pateicībā Dievam par spilgtajiem iespaidiem bagāto dienu, smēluŗies spēku un iedroŗinājumu no ticības pārliecības apliecinājuma, Dziesmu dienas izpildītāji un klausītāji atvadās no viesmīlīgās Jelgavas un brīniŗķīgās koncertzāles, lai turpinātu vēl uzticīgāk kalpot mūsu Kungam Jēzum Kristum un līdzcilvēkiem katrs savā Latvijas vietā.

Enoks Biķis, Rīgas baptistu Mateja draudzē

Foto autori: Jānis Iljins un Dominiks Klints Rīgas Pestīŗanas Tempļa baptistu draudzē.video:

https://youtu.be/NoKuOmH_ge8

MĀCĪTĀJA MATĪSA BABROVSKA ORDINĀCIJA

Enoks Biķis

Mateja baptistu draudze ir lielākā no baptistu draudzēm Latvijā. Tāpēc ir svarīgi, kas ir draudzes garīgā darba vadītāji, sludinātāji un mācītāji. Vārds ordinācija nozīmē iesvētīŗanu un apstiprināŗanu amatā. Lielo konfesiju Baznīcā garīdznīkus ieceļ amatā un apstiprina augstākā centralizētā Baznīcas vadība. Evaņģēliskām draudzēm atŗķirībā no minētā pieder zināma autonomija. To vidū parasti izaug jauni sludinātāji un darbinieki, kas saņem Dieva

aicinājumu garīgam darbam. Pēc sākotnējās izglītības un sludināŗanas pieredzes apgūŗanas tie var tikt licencēti un apstiprināti kā sludinātāji. Novērtējot sludinātāja aktīvu darboŗanos kalpoŗanā, pamatojoties uz draudzes padomes lēmumu, saziņā ar LBDS Garīdznīku Brālības vadību tiek izdarīta sludinātāja ordinācija, t.i. iesvētīŗana mācītāja amatā.

2022.gada 19.jūnija svētdienas dievkalpojumā

Rīgas baptistu Mateja draudzes dievnamā notiek sludinātāja Matīsa Babrovska ordinācija. Dievkalpojumu atklāj un vada mācītājs Ainars Baštiks. Ievadvārdos viņš citē Lūkas evaņģēlija 24.nodaļas 27.pantu, kur abiem mācekļiem uz Emmaus ceļa piedrojas trešais ceļinieks, kurū tie neatpazīst, ka Tas ir augšāmcelies Jēzus.” Iesākdams no Mozus un visiem praviešiem Viņš tiem *izskaidroja..*” Tāpat arī draudzē ir vajadzīgi darbinieki, kas *izskaidro* Labo Vēsti un palīdz labāk to saprast. Tiek izteikts aicinājums aizlūgt un piedalīties šis svētdienas dievkalpojumā paredzētajā jaunā mācītāja Matīsa Babrovska ordinācijā..

Matīss un Elīna Babrovski

Dievkalpojumā piedalīties uzaicināti un ieradušies LBDS bīskapa vietnieks, Garīdznieku Brālības vadītājs mācītājs Edgars Godiņš un teoloģijas doktors, mācītājs Ilmārs Hiršs, kuŗi veiks ordināciju.

Dziedātāju un mūziķu ansamblis atskaņo dievkalpojumos samērā bieži dziedāto dziesmu “ Tu mani neatlaid..” ar M.Redmana mūziku un vārdiem:” .. Un, ja Dievs ir ar mani, no kā man baidīties, kā arī dziesmu ar N. Malāhova mūziku un vārdiem: “Pats uz sevi cerēdams es izniekošu dzīvi sev,/Bet uz Tevi paļaujoties, Debess godu mantošu ..” un dziesmu “ Cīņa pieder Tev ar Ph. Wickham mūziku un vārdiem, ko tulkojis Miķelis Mažis. “ Kad viss, ko redzu, ir cīņa, Tu redzi uzvaru../ Tāpēc uz ceļiem cīnīšos es, rokām paceltām./ O, Dievs, šī cīņa pieder Tev! /Pie kājām Tev bailes nolieku, naktī dziedāšu es..”

Bībeles tekstu no Marka evaņģēlija 8.nodaļas 1.-9. pantiem lasa Elita un Juris Kļaviņi.

Draudze tiek aicināta vienoties kopējā lūgšanā.

Tad izskan dziesma bērniem, ansambļa izpildījumā: “ Kur meklēt lielos brīnumus? –ar Māra Dravnieka mūziku un Anitas Nagaines un Māra Dravnieka vārdiem” Brīnumu brīnumi visapkārt man. Brīnumi klusi un tie, kuŗi skan./ Brīnumu brīnumi pārsteidz ik dienu. Brīnumi tie, ko dāvā Dievs.”

Svētdienskolotāja Emija Viktorija Prūse vienkāršos, bērniem labi saprotamos vārdos izskaidro, kāda nozīme ir labam vadītājam gan ģimenē – vecākiem un skolotājiem, gan draudzē – mācītājam, aicina draudzi aizlūgt par svētdienskolniekiem, aicina bērnus uz svētdienskolas nodarbību dievnama pagalmā, jo ir brīnišķīgi jauks, rāms un saulains vasaras svētdienas rīts.

Svētrunu saka mācītājs Edgars Godiņš par Jāņa evaņģēlijā 13:15 pierakstītajiem Kristus vārdiem:” Jo Es jums priekšzīmi esmu devis” . Atsaucot atmiņā šī rīta Bībeles lasījumā dzirdēto notikumu, kā Jēzus paēdināja četrus tūkstošus ‘zemes ļaužu’(Glikas tulkojumā īpašs vārds, no kuŗa var secināt, ka te bija arī ‘pagāni’, ne tikai jūdi vien,) runātājs aicina pārdomāt vairākus momentus no Jēzus rīcības, lai no Viņa mācītos. 1) Jēzus ‘iežēlojās’; 2)Jēzus aicināja novērtēt, kas mums ir, un ko varam dot;3)Jēzus deva bagātīgi; 4) ieraudzīsim Jēzu, kas vēlas mūs lietot!5) ieraudzīsim Jēzu, kad Viņš māca mūs uzticēties!

Draudze dzied kopdziesmu ar M. Smith mūziku un vārdiem : Vai tu jūti nodreb kalni? Mēs redzam, Dievs, Tu esi spēcīgs, Tu visām tautām Sevi atklāj.

LBDS bīskapa vietnieks, Garīdznieku brālības

Aizlūgumu ar roku uzlikšanu Matīsam un Elīnai Babrovskiem izdara- no labās-māc.dr.Ilmārs Hiršs,māc Edgars Godiņš māc Ainars Baštiks

Sveic Mateja draudzes vārdā-no kreisās -māc. Ainars Baštiks, Egils Grīgs,Glorija Prūse

vadītājs mācītājs Edgars Godiņš uzdod ordinācijas jautājumus, uz kuriem atbildot, Matīss Babrovskis apliecina savu ticību un gatavību kalpot. Matīss Babrovskis kopā ar dzīvesbiedri Elīnu zemojas uz ceļiem, un mācītājs Edgars Godiņš kopā ar mācītājiem Dr.theol. Ilmāru Hiršu un Ainaru Baštiku izdara aizlūgumu ar roku uzlikšanu.°

Ansambļa pavadībā draudze dzied dziesmu “ Svētības” ar Ch. Brown mūziku un C.Carnes vārdiem.

Savā uzrunā mācītājs Matīss Babrovskis īsos vārdos pastāsta, kā nostiprinājusies viņa ticība, un kā viņš sācis arvien drošāk to apliecināt.

Sveic Mateja draudzes vārdā mācītājs Ainars Baštiks, Egils Grīgs un Glorija Elizabete Prūse.

Mācītājs Dr.theol. Ilmārs sveic Matīsu Babrovski ne tikai kā viņa kādreizējais mentors, bet arī kā teoloģiska rakstura diskusiju un interviju domu biedru un draugu.

Sveic arī kristīgās draudzes “ Prieka Vēsts” kalpošanas vadītājs Dāvids Gleške.

Sveic Latvijas Kristīgā radio pārstāvji, un programmu vadītāja Kristīna Soloha saka, ka arvien vēl radio kolektīvs Matīsu un Elīnu pēc kopā nostrādātā laika uzskata par ‘savējiem’.

Ļoti emocionāli un pārliecinoši noslēgumā izskan sapulcēto kopdziesma ansambļa pavadībā “ Bagātnieka dziesma” , kuŗas mūziku un vārdus sacerējis Valdis Indrišonoks: “ Kopš man ir Jēzus, man ir viss, esmu bagāts, man ir viss.

Enoks Biķis Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Bildes no Mateja video *You tube* sagatavoja Ivars Nagainis.

Šī ir saite uz video no ordinācijas dievkalpojuma:

<https://youtu.be/8bc7iyOnMtY>

INTERVIJA AR RĪGAS MATEJA BAPTISTU DRAUDZES MĀCĪTĀJU

Matīsu Babrovski

Enoks Biķis

Ir pagājuši apmēram trīs mēneši, kopš notika jaunā mācītāja ordinācija.

•*Kurās bija Tava tēva un Tavas mātes draudzes, pirms viņu ierašanās Mateja draudzē?*
Mateja draudze ir manas mammas dzimtā draudze. Mateja draudzē kalpoja arī manas mammas vecāki. Savukārt tēvs ir nācis no Kuldīgas baptistu draudzes.

•*Pastāsti par savu bērnības svētdienskolu.*
Svētdienskolā gāju kopā ar savām māsām. Mūsu svētdienskolotājas bija manas māsīcas Evita un Zaiga Mellumas. Toreiz viņas pašas vēl bija pusaudzes. Svētdienskolas klasika ir Bībeles stāstu atspoguļojums uz flaneļa virsmas. Svētdienskolas laikā atminos, ka mēs kā bērni vācām ziedojumu, lai piedalītos draudzes kopīgā darbā vācot ziedojumus baznīcas ēkas piebūves celtniecībai. Vēl lielāku prieku par šo nelielo, bet sirsnīgo iesaistīšanos kopdarbā deva pārliecība, ka mēs paši - svētdienskolas grupiņa, - varēsim izmantot jaunuzceltās telpas. Un svētdienskolas pēdējos gadus mēs jau pavadījām jaunuzceltajā piebūvē.

•*Pastāsti par savu pestīšanas piedzīvojumu un kristībām.*

Turpinot augt, neizbēgami nonācu pie pārdomām par ticību. Tā bija nozīmīga daļa manu vecāku dzīvē un tad apmēram trīspadsmit gadu vecumā es sāku arvien vairāk iedziļināties svētdienās dzirdētajā vēstī. 13 gadu vecumā mani vecāki Ziemassvētkos man un māsām uzdāvināja katram savu Bībeli. Tad nu arī sākās intensīvāks ticības izpētes posms, jo katru dienu es centos izlasīt kādu nodaļu vai vismaz fragmentu no Bībeles. Toreiz arī man patika veikt nelielus pierakstus par izlasīto un saprasto vai tieši otrādi - nesaprasto izlasītajā tekstā. Šis izpētes posms ilga apmēram gadu. Precīzu dienu, kad es pieņēmu lēmumu par savas dzīves uzticēšanu Kristum, neatceros, bet skaidri atceros savu domu procesu, jo tajā bija liela nozīme manu vecāku laulības modelim. Es vēroju savus vecākus, kā arī

savu draugu vecākus, kuri, vairumā gadījumu, nebija kristieši. Tāpēc varēju salīdzināt kristīgu laulību un sekulāru. Toreiz skaidri nolēmu - ja laimīgas laulības pamatā ir ticība Dievam, tad es to vēlos arī sev. Lēmumu kristīties pirmo reizi skaļi izteicu savai mammai 2004. un 2005. gadu mijā. Bet tā kā biju pietiekami kautrīgs, tad baznīcā nevienam par to neteicu un gaidīju, kad mācītājs izziņos pieteikšanos kristībām. Kristības svinēju 2005. gada Jāņos, kad mani kristīja mācītājs Pēteris Sprogis. Naktī pirms savām kristībām visu nakti nosēdēju ar sev svešiem jauniešiem pie ugunsкура un klusēju, pārdomājot gaidāmo notikumu. Biju dzirdējis par īpašu piedzīvojumu un saviļņojumu kristībās. Gaidīju līdzīgas sajūtas. Bet atklāti sakot - nekādas īpašas sajūtas nesagaidīju. Tajā pašā laikā izmaiņas manā dzīvē, kuras es piedzīvoju pēc tam ir nenoliedzamas, jo pēc kristībām sāku aktīvi iesaistīties draudzes dzīvē un dažādās kalpošanās.

•*Pastāsti par savu darbu Latvijas Kristīgajā Radio.*
Man vienmēr ir interesējuši mediji, to skaitā radio. Bet mana kalpošana Latvijas Kristīgajā radio, kur vairākus gadus kalpoju, kā vakara dīdžejs, iesākās diezgan nejauši. Klausoties radio es dzirdēju reklāmu, ka tiek meklēti jauni radio dīdžeji un man šķita, ka šim amatam ļoti piemērots būtu viens mans draugs. Es viņu centos pierunāt pieteikties šim konkursam, un kompānijas pēc arī pats pieteicos. Beigās mans draugs neaizgāja uz noklausīšanos, bet es aizgāju un jau uzreiz man tika piedāvāts uzsākt kalpošanu. Tā es vairākus gadus kalpoju Latvijas Kristīgajā radio kā vakara dīdžejs. Lai arī šobrīd šī kalpošana vairs neturpinās, tomēr draudzība ar LKR turpinās, tāpēc diezgan bieži viesojos raidījumā Ja mani ļaudis, vakara svētbrīžos u.c. pārraidēs.

•*Vai Tu piedalījies 'Drafta' pasākumos un ko tur Tu ieguvī?*

Jauniešu nometnes ir nozīmīgs brīdis, kad ļoti īsā laikā posmā saņem vērtīgu saturu. BPI Drafta

nometnēs šis princips tiek īstenots ar ļoti skaidru mērķi - sagatavot jaunus puišus dzīvei un kalpošanai draudzē. Es BPI Drafta nometnē pirmo reizi nonācu savu studiju laikā BPI. Kopš pirmās dienas nometnē es sapratu, ka tajā piedzīvotais atstāj milzu ietekmi uz puīšiem. Rādot jauniem puīšiem vīrietības piemēru, es arī pats sev atkal un atkal atgādinu to, kādam man ir jābūt vīram, tēvam, garīdzniekam un vīrietim.

• *Kuŗi mācību priekšmeti Baltijas Pastorālajā Institūtā Tev vislabāk patika un noderēja?*
Mācoties BPI, es vairāk nekā iegūtās zināšanas novērtēju iegūtos kontaktus ar dažādiem pasniedzējiem, garīdzniekiem un studentiem, no kuŗiem daudzi ir kļuvuŗi par uzticamiem un labiem draugiem.

• *Ko Tu vēl vēlētos mācīties?*
Nezinu vai ir kāda skola vai iestāde, kur tāda veida kurss tiek pasniegts, bet es gribu mācīties sapņot. Futūristiska domāšana un Dieva sapņu redzēšana ir kaut kas tāds, ko es izjūtu kā lietu, kur es gribu attīstīties un pieaugt, jo, es apzinos - lai Kristus aizsniegtu jauno paaudzi, būs jāmeklē jauni un netradicionāli veidi, lai sludinātu nemainīgo evaņģēliju par Jēzu, kuŗš joprojām glābj.

• *Kādi pienākumi kā mācītājam Tev ir jauni, salīdzinot ar sludinātāja pienākumiem?*
Tādas ārēji redzamas pārmaiņas nav. Tajā pašā laikā

es izjūtu arvien lielāku uzticību no kalpotāju komandas, līdz ar to arvien vairāk ir jāvada līdzās esošie uz jaunām virsotnēm.

• *Kā Tava ģimene Tevi atbalsta mācītāja darbā?*
Mūsu ģimenē ir divi bērni: meitiņa Emma 5 gadi un dēls Joēls 2 gadi.

Bez manas sievas Elīnas atbalsta es noteikti nebūtu šajā kalpošanā. Man Elīna ir uzticamākais draugs un atbalsts, jo viņa redz to, kas notiek aiz ārējās fasādes. Viņa ir tā, kura par mani visvairāk lūdz un iestājas. Bez viņas atbalsta tas, ko es daru draudzē būtu gandrīz vai neiespējams.

• *Ko Tu novēlētu ikkatram draudzes loceklim un Mateja draudzei kopumā?*
Katram draudzes loceklim ir jāatceras, ka viņš ir daļa no organisma. Un mūsu organismā nav nevajadzīgu locekļu. Katram ir sava vieta, loma un atbildība. Es katram kristietim novēlu atrast, atklāt un piepildīt to lomu Kristus organismā, kas viņam ir uzticēta. Draudze ir skaists vienots organisms, kas spēj paveikt tik ļoti daudz. Un tas ir iespējams tad, ja mēs katrs esam atklājuŗi, kā Dievs ir vēlējies mūs katru lietot.

Jautājumus žurnāla "Kristīgā Balss" vārdā uzdeva un 21. septembrī atbildes apkopoja Enoks Biķis Rīgas baptistu Mateja draudzē.

BIOGRĀFIJA

Enoks Biķis

Dzīves ceļā līdz šim esmu centies būt kopā ar Dievu, ar baptistiem, ar manu ģimeni un ar Latviju. Daudz laika esmu patērējis muzicējot, mācoties un praktizējot medicīnā.

Esmu dzimis 1937.gada 2.septembrī kā pirmais no pieciem bērniem mācītāja ģimenē Rīgā Slokas ielā 90 dzīvoklī pie Rīgas baptistu Ilģuciema draudzes dievnama.

Tēvs Kārlis Biķis (1900-1988) kā viens no pirmajiem pēc Pirmā Pasaules kara absolvēja

jaundibināto Latvijas baptistu Garīgo Semināru un kalpoja kā sludinātājs Ventspils baptistu draudzē no 1925. līdz 1934.gadam. Tēvs nāk no ticīgu luterāņu ģimenes Vaiņodē, viņu bībelīgi kristījis mācītājs Kārlis Krauls Rīgas baptistu (Betānijas) Golgātas dievnamā.

Māte Austrā Biķe (1914-2002) ar dzimto uzvārdu Meistere nāk no ticīgu līvu baptistu Jakadelu dzimtas Ventspils novada 'Lībieŗu krasta' Sīkraga ciemā, viņu kristījis mācītājs Andrejs Bermaks

Enoks Biķis

Foto: Autors

Ventspils baptistu draudzes dievnamā. Piedalījies aktīvi ar klavier spēli Ventspils baptistu draudzes dievkalpojumos. Uzsākusi mācības Konservatorijā. Slēgusi mūža derību laulībā ar sludinātāju Kārli Biķi. Neilgi pēc kāzu dievkalpojuma, kas notika ļaužu pilnajā Ventspils baptistu dievnamā 1934.gada 5.jūlijā, jaunlaulātie pārcēlušies uz pastāvīgu dzīvi un darbu Rīgā. Dievkalpojumos, kur sludināja mācītājs Biķis, gandrīz vienmēr skanēja arī Austras Biķes klaviermūzika, gan klasiķu darbi, gan arī variācijas par korāļu tēmām.

Mana pirmā klavier skolotāja bija mana māmiņa. Gan Rīgas Ilģuciemā, gan Liepājas baptistu Nācaretes baznīcā, kur kalpoja mani vecāki Otrā Pasaules kara gados, dievkalpojumos vienmēr skanēja manas māmiņas izpildītie klavieru un ērģeļu skaņdarbi un dziesmas. Mana bērnība pagāja tālajā Latvijas dienvidrietumu novadā Rucavā visos skarabajos pēckara gados, kur bija brīnišķīga neskarta

daba. Rucavas baptistu baznīcā 1946. g. Lieldienās mani bībelīgā kristībā pagremdēja mans tēvs, mācītājs Kārlis Biķis. Mācījos Rucavas vidusskolā. 1953.gadā mūsu ģimene pārcēlās uz Vaiņodi, kur pabeidzu mācības vidusskolas pēdējā klasē.

1954.gadā iestājos Rīgas Medicīnas institūtā, kur mācības pabeidzu 1960. gadā. Studējot Rīgā, sāku darboties arī Rīgas baptistu Mateja baznīcā kā pianists un ērģelnieks. Pirmā ārsta prakse man bija Sēlijas novada mazās pilsētiņas Viesītes slimnīcā, pēc tam dažus gadus Krustpilī un Jēkabpilī, kur biju pediatrs un skolas ārsts.

1966.gadā apprecējāties ar jauno ārsti Silviju – neiroloģijas speciālisti un abi turpinājām darbu Jēkabpils rajona slimnīcā. 1969. gadā mums piedzima meita Ieva, un mēs, visa ģimene pārcēlāmies uz dzīvi Rīgā.

Strādāju kā pediatrs Bērnu klīniskās slimnīcas intensīvās terapijas un reanimācijas nodaļā. Mācījos neklātienas aspirantūrā Maskavā, kur aizstāvēju disertāciju 1980.gadā. Turpināju arī kalpot kā pianists un ērģelnieks Rīgas Mateja draudzē.

Kad Latvija atguva neatkarību, tajā pašā gadā mani ievēlēja par Latvijas Pediatru Asociācijas prezidentu. 1999.gadā pārgāju darbā uz Latvijas Universitātes atjaunoto Medicīnas fakultāti, kur mani ievēlēja par asociēto profesoru.

XX gadsimta deviņdesmitajos gados abi ar mūsu meitu Ievu strādājām LBDS žurnāla “Labā Vēsts” redakcijā. Tajā laikā tika atsākta Latvijas baptistu periodiskā izdevuma “Baptistu Vēstnesis” izdošana. Kādu laiku biju tā redaktors..

Esmu saņēmis Valsts apbalvojumu – Triju Zvaigžņu ordeni 2003.gadā.

Visā dzīvē esmu centies sekot novēlējumam “Vadīt savas gaitas ar Dievu” kā rakstīts 1.Mozus grāmatas 5.nodaļas 24.panta sākumā. Šo novēlējumu man devuši vecāki, ieliekot man tik reti sastopamo vārdu Enoks.

Enoks Biķis, Rīgā 2022.g.31.augustā.

AUSMA JAUNZEMIS MURPHY

23. V. 1950— 28. VI. 2022†

13. augusta sestdiena uzausa gaiša, spīrgta un saulaina, būdama viena no skaistākajām dienām visā šajā karstajā un tveicīgajā vasarā. Šajā dienā notiek Ausmas Jaunzemes Murphy piemiņas dievkalpojums Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā un izvadīšana uz Appelbachsvilles ciema kapiem. Šī kapsēta atrodas gandrīz blakus dievnamam un ir vieta, kur vairāki viņas ģimenes locekļi ir arī apbedīti. Ausma mira Kalifornijā 28. jūnijā. Piemiņas dievkalpojums notika Kalifornijā 30. jūlijā *Costal Community Fellowship* draudzē.

Viņa tikusi pārpelnota, un viņas pelni šajā dienā tiek guldīti zemē Appelbachsvilles kapsētā. Tos svinīgi iznes no dievnama un gulda zemē Ausmas brāļa dēls Kaspars Jaunzemis. Ausma ir jaunākā no Jēkaba un Lidijas Jaunzemju četriem bērniem, kuŗi ir Ausmai blakus: Valija, Linards un Tabita. Viņi visi ir aizgājuši Mūžībā pirms viņas.

Piemiņas dievkalpojums ir pulcinājis plašo ģimenes saimi, Bukskauntijas un Filadelfijas draudzes locekļus un draugus no citām vietām. Tas notiek angļu valodā, un to vada Bukskauntijas draudzes mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš. Viņš iesāk dievkalpojumu ar apustuļa Pāvila vārdiem, ka..” nekas - “mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzu, mūsu Kungā.” (Apustuļa Pāvila vēstule Romiešiem 8:39b)

Pēc iesākuma vārdiem un lūgšanas draudze dzied *John Newton*’a pazīstamo dziesmu: “*Amazing Grace*”. Tad nāk Bībeles lasījumi no 23. Psalmā, kas tiek lasīti latviski, Jāņa evaņģēlija 11:21-25,14:1-6, Apustuļa Pāvila vēst. Romiešiem 6:1-8 un beidzamais lasījums ir no Atklāsmes grāmatas 21:1-4. Ausmas vecākās māsas Valijas meita, Edīte

Foto: Ģimene

(Bērziņa) Weddle sniedz īsu biogrāfiju par savu tanti un jaunības draudzene Ilze (Celmiņa) Diaz kavējas atmiņās par jaunības gadiem, kas pavadīti Bukskauntijas draudzes paspārnē. Seko kopdziesma - *Abide With Me*, mācītāja meditācija un beidzamā kopdziesma - *Be Still My Soul*. Dievkalpojums beidzas ar svētības vārdiem: “Un Dieva miers, kas *augstāks par visu saprašānu, pasargā jūsu sirdis un domas Kristū Jēzū!*” (Pāvila vēst. Filipiešiem 4:7)

Mācītājs savās pārdomās uzsvēra Ausmas ticību un uzticību savam Kungam. To viņa apliecināja, kad tika kristīta Nirnbergā, Vācijā, 1948. gada 19. septembrī no mācītāja Jura Barbina. Viņa ticībā paļāvās uz savu Kungu, bēgot no Otrā Pasaules kara briesmām, kā arī visā savā turpmākajā dzīvē. Par Ausmu varam sacīt to, ko lasām 23. Psalmā: “*Tiešām labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu tā Kunga namā vienmēr.*” (Psalm 23:6) Mūsu zemišķās mājas un miesa sabrūk putekļos, bet mums ir mājas Debesīs, kur jaunā, apskaidrotā miesā mēs skatīsim sava Kunga vaigu, kā to tagad dara Ausma.

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš

Ausma Jaunzemis Murphy ir dzimusi Jēkabam un Lidijai Jaunzemjiem, 1930. gada 23. maijā, mazā lietuviešu ciematā netālu no Latvijas robežām. Kad viņa bija astoņus gadus veca, ģimene 1938. gadā pārcēlās uz Latviju, kur tēvs bija nopircis zemi ar mežu, upīti un laukiem. Pēc nedaudz miera gadiem Jaunzemju ģimene līdz ar desmitiem tūkstošiem citu latviešu, devās 1944. gadā bēgļu gaitās uz

Vāciju. Vācijā ģimene pavada piecus gadus bēgļu nometnēs, līdz 1949. gadā ceļš veda tālāk uz Savienotajām valstīm un beidzas Pensilvānijas štatā, Appelbachsvilles ciematā, netālu no Filadelfijas. Šeit ģimene pievienojās Bukskauntijas latviešu baptistu draudzei. Ausma dzied korī, ņem dalību jauniešu pulciņā un māca svētdienskolā. Šajā laikā viņa arī studēja biznesa skolā un atrada darbus vairākos vietējos uzņēmumos. Vēlāk dzīvē viņa strādāja *Transamerica Corporation* un 30 gadus: *Budget Car Rental Agency* birojā.

Ausmas jaunākā māsa Tabita pārcēlās uz dzīvi Kalifornijā, kur viņai ir darbs zobārstniecības birojā. Ausmai, apviesojot māsu, iepatikās Kalifornija, un

viņa pārcēlās uz turieni 1965. gadā, pēc apprecēšanās ar Bill Murphy. Viņu dzīves vieta ir *Huntington Beach*. Tā bija Ausmas dzīves vieta, līdz Tas Kungs viņu aicināja Savās mūžīgajās mājās. Ausma, Kalifornijā piederēja vietējai baptistu draudzei, kuŗā, kā arī citos baptistu pasākumos ņēma aktīvu dalību.

Ausmai pašai nebija bērni, bet viņa uzturēja ciešus kontaktus ar sava brāļa un māsu ģimenēm, rādot savu mīlestību un gādību viņu bērniem. Viņa neformāli adoptēja meitu Ritu, jaunu sievieti no Indijas. Viņa rūpējās par Ritas zēnu kā par savu mazdēlu. Kad Ausma kļuva vecāka un kad viņai vajadzēja palīdzību, Rita rūpējās par viņu. Kaut

Ausma atradās otrā krastā, viņa uzturēja ciešas saites ar ģimeni un draudzi Bukskauntijā. Bieži viņa ceļoja uz šo krastu un arī atbalstīja draudzi, kā arī ALBA, ar saviem ziedojumiem un lūgšanām.

Foto: P. Alje

Saīsināti Edītes (Bērziņas) Weddle vārdi piemiņas dievkalpojumā ar dažiem sīkiem pielikumiem.

KRISTĪGĀ BALSS PIRMS 25 GADIEM

Raksts no 1972. g. jūnija numura

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

Nometne, kuŗas virstēmats bija “Dievkalpojums” notika no 13.-15. augustam ALBA’s īpašumā “Nometne”, skaistā Pensilvānijas pavalsts nostūrī, lieliem kokiem noaugušā parka veida iekārtojumā ar zālāju un karogiem sporta laukumā. Viss īpašums skaisti apkopts, par ko rūpējies nometnes pārzinis un dvēsele Linards Jaunzemis ar talciniekiem.

Nometnē bija arī aicināti viesi no Latvijas – LBDS prezidents māc. Andrejs Šterns ar savu meitu Rasu, kas abi cītīgi piedalījās nometnes dzīvē un uzdevumos, abi dziedāja dažādos koros un ansambļos, kā arī mācītājs Šterns deva vērtīgu pienesumu nometnes virstēmai – “Dievkalpojums”.

Nometnes dienas iesākās ar karogu uzvilšanu, ko vadīja nometnes komandants Rūdolf Kalnmals.

Par sekojošām brokastīm un pārējām ēdienreizēm rūpējās saimnieks Arnolds Ukstiņš ar saviem no Latvijas iebraukušiem palīgiem: Ilmāru Kleinu, Andi Bērziņu un Egīlu Ukstiņu, piepalīdzēja arī Roberts Jensens. Nometnes administrators Ralfs Augstroze bija gādājis sensacionālu cienastu: svaigi ceptu rupju rudzu maizi, saldo maizi un pat lašu cepeti vakariņām un maizes pavalgam, kā arī rakstītājam, rīdziniekam, nesaprotamo “gardumu” – skābo putru.

Ja iedomā, ka tas viss maksāja tikai desmit dolārus dienā, ieskaitot gulēšanu kabīņu čīkstošajās dzelzs gultās, tad var saprast, ka laiku pa laikam tiek lūgta kollekte nometnes uzturēšanai...

9:30 sākās Bībeles lasījumi un lūgšanu brīži. Nometnes dalībnieki bija sadalīti trīs grupās, kas kopīgi lasīja izvēlētas Bībeles vietas un lūdza par nometni un Dieva darbu Latvijā un pasaulē. Tās pašas grupas darbojās pēc referātiem. Nev veltī trešā grupa smagi sūdzējās par netaisno sadali, mazo skaitu, tā arī redzat, ka trešā grupa nav viss nokļuvusi uz vāka kā abas pārējās, bet taisnības jau pasaulē nekad nav... Toties apakšējā uzņēmumā varat redzēt, kādi smagsvara ļaudis šajā grupā: māc. A Šterns, Jānis Aļļe, Viktors Baštiks, Leons Nams, Maruta Barbina, Lidija Gertnere un Pēteris Aļļe.

Atklāšanas dienā – 15. augustā rīta svētbrīdi vadīja nometnes sarīkojumu komitejas pīrekšsēdis Jānis Plostnieks, bet ceturdien Andris Ūsis un piektdien Benita Ukstiņa.

Kopējo dziedāšanu pirmās divas dienas vadīja Dagnija Bērziņa, bet piektdien R. Augstroze.

Referātu trešdien par “Kristiešu kopieni” lasīja teol. stud. Pauls Barbins, ceturdien par “Dievkalpojumu” māc. Uldis Ukstiņš, bet piektdien par “Dievkalpojumu tradīcijām” referēja māc. Oļģerts Cakars. Visus šos referātus publicēsīm K. Balsī. Pēc referāta starpbrīža ar tasi kafijas notika pārrunas par referentu sagatavotiem jautājumiem atkal trīs grupās, beigās visiem kopā noklausoties pārējo atziņas.

Pēc tik spraiga rīta cēliena pusdienas garšoja lieliski. Atpūtas laikā bija atvērts arī nometnes peldbaseins mazājo priekam.

Trijos pēcpusdienā bija lūgšanu brīži, ko vadīja māc. U. Ukstiņš, R. Kalnmals un Pēteris Aļļe – katrs savu dienu.

Ceturdien 16:00 – māc. A. Šterns, LBDS prezidents, stāstīja par “Latvijas baptistu dievkalpojumu tradīcijas”. Interesantais stāstījums mūs aizveda dzimtenes draudžu vidē. Piektdien māc. O. Cakars, kas tikai pāris dienas kā atgriezies no Latvijas, stāstīja par saviem iespaidiem ceļojot un apmeklējot Latvijas draudzes.

Saulrieta svētbrīžos katru dienu runāja māc. A. Šterns, secībā: “Dievkalpojuma vieta”, “Dievkalpojuma saturs” un “Dievkalpojuma mērķis”, tā labi izgaismojot šī gada nometnes virstēmu.

Pēc vakara jundas – karogu nolaišanas bija ugunskuri. Par ugunskuru pašu lielais prieks bērniem, mēs pārējie uz cietiem dēļiem sēdēdami dziedājām tradicionālo ugunskura dziesmu – kanonu: “Ugunskurs spīd mežmalā”, klausījamies dziesmas, deklamācijas un citus priekšnesumus, lai noslēdzot ar lūgšanu, šķirtos līdz nākošajam rītam. Ugunskurus vadīja Gatis Ķeris, Rūdolf Kalnmals un Gaida Gulbe.

Vēl izsalkušie un tie, kam nenāk miegs, bariņā pakavējās pie nometnes kantīnes, ko vadīja Gatis Ķeris ar palīgiem – un tad skaistās un svētīgās nometnes dienas bija galā.

O. Cakars.

